ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Ἔτος Β' Περίοδ. Β' Ἀρ. 171–53

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 23 Δεκεμβρίου 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12 ἑξάμην 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκκα ἀρ. 24
(Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Ο ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (ΕΞ ΑΓΡΙΝΙΟΥ)

ΕΠΙ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΘΥΣΙΑΖΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΩΜΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ!

ΖΗΤΩ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ!

ΚΑΤΑΡΑ ΚΑΙ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΝΩΝ!

Ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τὰς ὁποίας ὁ ἀληθῶς λεοντόκαρδος Νικόλαος Παναγιώτου ἐβροντοφώνησεν ἀπευθυνόμενος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ἀγχόνης πρὸς τὸν Τουρκικὸν ὄχλον καὶ τὰς Τουρκικὰς ἀρχὰς ὀλίγας στιγμὰς πρὶν ἢ ὁ ἴδιος περιβάλλῃ τὸν λαιμόν του μὲ τὸν ἀπαίσιον βρόγχον.

Εἰκὼν γραφεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει αὐθεντικῶν πληροφοριῶν καὶ ἀφηγήσεων αὐτοπτῶν μαρτύρων ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου καλλιτέχνου καὶ φίλου συνεργάτου τῆς «Ἀληθείας» κ. Κων. Α. Λέκκα, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ «Ἀλήθεια» καὶ δημοσίᾳ ἀπευθύνει τὴν εὐγνωμοσύνην της καὶ τὰ συγχαρητήριά της διὰ τὴν τόσον ζωντανὴν καὶ πιστὴν ἀναπαράστασιν τοῦ φρικτοῦ δράματος τῶν Σερρῶν. (Ἴδε 4ην Σελίδα)

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

ΔΙ' ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ὁ κ. Γ. Φιλάρετος ὁ συχνὰ τιμῶν τὰς στήλας τῆς «Ἀληθείας» διὰ τῆς πολυτίμου αὐτοῦ συνεργασίας παρεχώρησεν ὑμῖν λίαν εὐγενῶς τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ ἄρθρου του περὶ ἱδρύσεως μεγάλης ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας δημοσιευθέντος εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῆς ἐγκρίτου γαλλοφώνου ἀθηναϊκῆς συναδέλφου Messager d' Athènes. Τὸ θέμα ἀληθῶς ἐθνικώτατον καὶ ἄξιον νὰ ἑλκύσῃ σύντονον τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν δυναμένων νὰ συντελέσουν εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὸν κ. Φιλάρετον ἀνακοινοῦντα τόσον ἐμβριθῆ καὶ ἐπικαίρως τοιαύτης σημασίας ζητήματα ὀφείλονται ἀληθῶς πολλαὶ χάριτες.

«...ἑξήκοντα δὲ τριήρεις καθ' »ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐκπέμπων (ὁ »Περικλῆς), ἐν αἷς πολλοὶ τῶν »πολιτῶν ἔπλεον ὀκτὼ μῆνας ἔμ»μισθοι, μελετῶντες ἅμα καὶ »μανθάνοντες τὴν ναυτικὴν ἐμ»πειρίαν».

Πλουτάρχου, (Περικλῆς § 11)

Δὲν ἀνεκοινώθη μὲν εἰσέτι, εἶναι ἀληθές, τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα περὶ ναυτικῆς ἀναδιοργανώσεως εἰς τὴν βουλήν. Ἀλλ' ἡ ταχύπτερος φήμη διεσάλπισεν αὐτὸ διὰ τοῦ τύπου. Κατὰ τὰ ᾀδόμενα μάλιστα ἐν τῇ προσυζητήσει ταύτῃ ὑπέστη μεταβολὰς τινὰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον.

Ἐν ἅπασιν ὅμως τοῖς δημοσιεύμασι σχεδὸν οὐδεὶς ἐγένετο λόγος περὶ προνοίας πρὸς ἐκλογὴν τοῦ καταλληλοτέρου τῶν ἑλληνικῶν λιμένων διὰ μόνιμον, ἀσφαλῆ καὶ καλῶς λειτουργοῦντα ναύσταθμον. Οὐδὲν οὐδαμοῦ ἐλέχθη περὶ κυβερνητικῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, μάλιστα δὲ τῆς ἀτμήρους.

Ἐπὶ τῶν δύο τούτων καιρίων, κατ' ἐμέ, σημείων καλὸν ἐνόμισα ἐγκαίρως νὰ ἐφελκύσω τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων, δημοσιεύσας ἄρθρα τινὰ ἐν τῷ καθημερινῷ τῶν Ἀθηνῶν τύπῳ, ὑπεστήριξα δὲ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ναυστάθμου ἐν Χαλκίδι. Αἰσθάνομαι ὅμως τὴν ἀνάγκην μετὰ τὰ ἐν τῇ «Πατρίδι» τῆς 25ης νοεμβρίου 1907 περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθελοντικοῦ στόλου δημοσιευθέντα νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ θέμα τοῦτο πρὸς συμπλήρωσιν τῶν περὶ αὐτοῦ γενικῶν γραμμῶν, τοσοῦτο μᾶλλον ἕνεκα τῶν δυσαρέστων φημῶν περὶ ἑλληνοϊταλικῆς *ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας.*

Φαίνεται ὅτι καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐπαληθεύει τὸ γαλλικὸν λόγιον: «il n'y a pas de zumée sans zeu». Ἀκριβὲς ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπὸ τὰς σκέψεις τῶν διοικούντων τὴν ἀτμοπλοΐαν Φλόριο Ρουμπαττίνο δὲν ἦσαν ξένα τὰ δημοσιευθέντα σχέδια, ἅπερ οὐδαμῶς διστάζω νὰ χαρακτηρίσω ὡς τερατωδῶς ἀσύμφορα καὶ προδήλως ἀντεθνικά. Εὐχαρίστως πάντες ἐμάθομεν, ὅτι ταῦτα ἐξ Ἀθηνῶν ἀπεκρούσθησαν, δὲν πρέπει δὲ νὰ θεωρηθῇ πιστευτόν, ὅτι οἷον δήποτε ἑλληνικὸν πιστωτικὸν ἵδρυμα ἤθελε δεχθῇ νὰ παράσχῃ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ εἰς τοιαύτην ἐπιχείρησιν, ἥτις ἤθελεν ἐπισύρῃ τὴν ἐχθρότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κοινοτοπία ἄσκοπος θὰ ἦτο, ἐὰν ἐπεχείρουν νὰ ἐκθέσω τοὺς πολλαπλοὺς λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουσι τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀνάπτυξιν τῶν κατὰ θάλασσαν ἐθνικῶν δυνάμεων. Ὀφείλω ὅμως νὰ ἐπαναλάβω καὶ νὰ τονίσω, ὅτι ἡ περὶ αὐτῆς μέριμνα διὰ τῆς αὐξήσεως μόνον πολεμικῶν σκαφῶν, οἷου δήποτε μεγέθους καὶ ἀριθμοῦ, περισσοτέρων ἢ ὀλιγωτέρων, μεγαλειτέρων ἢ μικροτέρων, θὰ ἦτο ἀτελὴς *καὶ* ἀνεπαρκής, *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ* **ἐπιζημία** *ἄνευ τῆς δεούσης ἐνισχύσεως ἐν γένει τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἥτις προσφυέστατα ἐκλήθη ἡ* μήτηρ *τοῦ πολεμικοῦ στόλου.*

Πρὸς τοῦτο ὡς βάσις ἀσφαλὴς δέον νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἵδρυσις μεγάλης ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων ἀτυχῶς καθυστερήσασα, ἀλλ' ἑταιρίας γνησίως ἑλληνικῆς, δι' ἑλληνικῶν κεφαλαίων, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, τῇ ἀρωγῇ αὐτῆς διαγενναίας χρηματικῆς συμμετοχῆς καὶ δι' ἀνολόγου ἐνιαυσίας χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως.

Ἐὰν ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία διὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῆς δεόντως νιοθετήσῃ τὸν ἐθελοντικὸν στόλον, ἡ εὕρεσις τῶν ἐπαρκῶν κεφαλαίων θὰ ἦτο ἐκ τῶν προτέρων ἀσφαλὴς διὰ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, μάλιστα ἐὰν συνέπραττον αἱ ἑλληνικαὶ τράπεζαι, ὅπερ καὶ ἀπαραίτητον εἶναι διὰ τὴν Ἐθνικὴν τράπεζαν.

Ἐθνικὴ ἐπιχείρησις τοιαύτη ἀνάγκην ἔχει ἐπισήμου ἐξωτερικῆς παραστάσεως. Ἡ διοίκησις καὶ ὁ ἔλεγχος κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἱδρυμάτων ἰσχύοντα παρ' ἡμῖν. Ἐποπτεία ἐγγυτάτη κυβερνητικὴ καὶ πειθαρχία στρατιωτική, ἡ δὲ χρηματικὴ διαχείρισις καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰ δυνατόν.

Κατασκευὴ νέων σκαφῶν κατὰ τὰς κυβερνητικὰς ὑποδείξεις. Ἐν μὲν εἰρήνῃ δέον νὰ ὦσι ταῦτα κατάλληλα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ταξειδευόντων. Ἐν ἐμπολέμῳ δὲ καταστάσει χρήσιμα ὡς βοηθητικὰ τοῦ στόλου πρὸς μεταφορὰν ὁπλιτῶν, πολεμοφοδίων καὶ τροφῶν.

Ἐν τοῖς πλοίοις τοῦ ἐθελοντικοῦ στόλου, ὅστις θὰ ἐπιδεικνύῃ τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν σύμβολον καὶ εἰς τοὺς ἀπωτάτους ὠκεανούς, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πολεμικοῦ στόλου ἐκ περιτροπῆς, ἐπίσης οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦται, μετὰ τὴν ἀπογύμνασίν των εἰς τὰ κυρίως στρατιωτικὰ γυμνάσια, θέλουσιν ὑπηρετῇ ὡρισμένον ἐκ τῆς θητείας αὐτῶν χρονικὸν διάστημα. Λαμβάνοντες τὸν κεκανονισμένον ὑπὸ τῆς πολιτείας μισθόν, προσθέτως δὲ καὶ ἐκ τῆς ἑταιρίας ἐπιμίσθιον, θὰ μελετῶσι καὶ θὰ μανθάνωσι τὴν ναυτικὴν ἐμπειρίαν, ἀσκούμενοι εἰς τοὺς μεγάλους τῶν κυμάτων ἀγῶνας.

Διὰ τοιούτου συστήματος, μετὰ τοιούτων ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν ἐφοδίων ὁ ἑλληνικὸς ἐθελοντικὸς καὶ εὔελπις στόλος θέλει ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης συντελέσῃ εἰς τὴν σπουδαίαν ἀνάπτυξιν καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἐνίσχυσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου θέλει προσφέρῃ τὰς πολυτιμοτέρας τῶν ὑπηρεσιῶν.

Πολλοὶ πιστεύουσιν, ὅτι τὸ θαυμάσιον τοῦτο σύστημα πρώτη εἰσήγαγε διὰ τοῦ ἐθελοντικοῦ αὐτῆς στόλου ἡ Ρωσσία, ἣν ἐν μέρει ἐμιμήθησαν καὶ ἄλλα κράτη. Καὶ ὅμως εἶναι καὶ τοῦτο ἐπινόησις τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου. Πλὴν ἄλλων μαρτυριῶν ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσω, ὅτι ὁ μέγας τῶν Ἀθηναίων πολίτης, ὁ Περικλῆς, κατὰ τὸν Πλούταρχον, ἔπεμπεν ἑξήκοντα κατ' ἔτος τριήρεις, ἐφ' ὧν πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἔπλεον ὀκτὼ μῆνας ἔμμισθοι, μελετῶντες καὶ συγχρόνως μανθάνοντες τὰ ναυτικά.

Ἡ Ἑλλὰς εὐγνωμονεῖ πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν νῦν γαλλικὴν κυβέρνησιν διὰ τας εὐμενεῖς διαθέσεις αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ναυτικῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Νομίζω ὅμως, ὅτι ἐκτὸς τῶν κυρίως τεχνικῶν ζητημάτων, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ εἴδους τῶν σκαφῶν, ἀπαραίτητον εἶναι νὰ μελετηθῶσιν ἐπιστημόνως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ ὑπὸ οἱουδήποτε ὀργανωτοῦ, τὰ δύο σπουδαιότατα, κατ' ἐμέ, ἐθνικὰ ζητήματα, τῆς ἐκλογῆς λιμένος πρὸς ναύσταθμον ἀσφαλῆ καὶ τῆς ἱδρύσεως ἑλληνικοῦ ἐθελοντικοῦ στόλου πρὸς ναυτικὴν ἐμπειρίαν.

Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΣΑΣ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ

ΜΟΝΟΔΡΑΧΜΑ ΛΑΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1907

Κέρδη δραχμῶν 100,000, 25,000, 10,000, 5,000 1,000 κλπ. Χίλια κέρδη ἀξίας 225,000 δραχμῶν.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Τ' ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΤΟΥ Κ^ου Ν. ΛΕΒΙΔΟΥ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

«Τῇ ἐπαύριον τοῦ γεγονότος τούτου — ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Λεβίδης ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασί του — οἱ Τοῦρκοι ἐνθαρρυνθέντες ἤρχισαν ἐκ νέου πυροβολοῦντες κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἔκ τε τῶν χαρακωμάτων καὶ διὰ τῶν πυροβόλων τῶν πέριξ ὀχυρωμάτων καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Σούδᾳ πολεμικῶν πλοίων ἐλπίζοντες οὕτω ὅτι οἱ Χριστιανοὶ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ μὴ ἀνταπαντήσωσι καὶ ὅτι οὕτω θὰ προεκαλεῖτο μάχη μεθ' ἣν ὁ αὐτὸς ἀπαίσιος βομβαρδισμὸς ἐκ μέρους τῶν Εὐρωπαίων. Οἱ Χριστιανοὶ ὅμως μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν ταῦτα ἀνεκοινοῦντό μοι τῇ 11 Φεβρουαρίου ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ ἀρχηγοῦ τῆς ἡμετέρας Θωρηκτῆς Μοίρας δὲν εἶχον ἀπαντήσει εἰς τὸ πῦρ τῶν Τούρκων καὶ τοιουτοτρόπως ἀπεσοβεῖτο τὸ καταχθόνιον σχέδιον.

«Διὰ τὴν διαγωγὴν ταύτην καὶ μεροληψίαν τῶν Ναυάρχων ἐπάγεται ἡ ρηθεῖσα ἔκθεσις, ἣν τολμῶμεν νὰ χαρακτηρίσωμεν ὡς ἀρχὴν συμμαχίας τῆς Τουρκίας κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐπέμψαμεν διαμαρτύρησιν αὐτοῖς ἡμῶν τε καὶ τῶν ἐπαναστατῶν».

Πᾶσα συγκοινωνία τοῦ στόλου ἡμῶν μετὰ τοῦ στρατοπέδου ἦν διακεκομμένη. Οἱ δὲ Ἄγγλοι εἶχον κατάσχει καὶ τὸ ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον «Λαύριον» μετὰ τροφῶν καὶ πολεμοφοδίων ὅπερ εἶχον ἀποστείλει ἐκεῖ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μαχομένων, εἰσήγαγον δὲ αὐτὸ εἰς τὸν λιμένα τῶν Χανίων, ἔλυσαν τὰς μηχανὰς αὐτοῦ καὶ ἐσφράγισαν τὰς ἀποθήκας. Οἱ ἡμέτεροι διεμαρτυρήθησαν ἐπὶ τούτοις ἐγγράφως ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθησαν. Μόνον δὲ ἡ ἀποβίβασις τῶν φαρμάκων ἐπετράπη.

Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ λαβόντων χώραν λόγος ἐγένετο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Βουλῇ ἐμοῦ πρώτου ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀπαντήσαντος εἰς σχετικὴν ἐπερώτησιν τῇ 10ῃ καὶ 17ῃ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου 1897. Καὶ ἡ μὲν πρώτη τῶν ἀγορεύσεών μου ἐκείνων ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» τὴν 11ην Φεβρουαρίου καὶ ἐν τοῖς ἐστενογραφημένοις Πρακτικοῖς τῆς Ἐκτάκτου Συνόδου τῆς 14ης Περιόδου ἐν σελ. 1120 καὶ ἑξῆς. Ἡ δὲ δευτέρα εν τοῖς αὐτοῖς πρακτικοῖς ἐν σελ. 1147 καὶ ἑξῆ.

Νῦν δὲ δημοσιεύω τὰ ἱστορικὴν ἐπίσης ἔχοντα σημασίαν καὶ τοῖς πολλοῖς ἴσως ἄγνωστα ἔγγραφα τῶν Ναυάρχων ἐν σχέσει πρὸς τ' ἄνω-τέρω.

«No 236.

«Les Amiraux et Commandants Su»périeurs, réunis à bord du «*Dryad*» »le 20 Février 1897, ont décidé, que »vu les circonstances actuelles :

«1o Un transport des troupes Otto»manes sera convoyé par un des na»vires de guerre de Candie à la »Canée.

«2o Il a été décidé par eux de faire »mouiller trois navires de différentes »nations en proximité des positions »Grecques avec ordre d'ouvrir le feu »sur elles au moment où les forces »grecques feront un mouvement en »avant.

«Le 8/20 Février 1897 à bord du »«*Dryad*».

«Le Capit. de vaisseau Autrichien
G. Brosch

«Le Contre-Amiral Russe
P. Andrieff

«Le Contre-Amiral Anglais
R. Harris

«Le Contre Amiral Français
E. Pottier

«Le Vice-Amiral Italien
N. Canevaro

Τὸ δεύτερον :

No 237.

«Les Amiraux et Commandants Su»périeures, réunis à bord du «*Sicilia*» »ayant reçu, par l'intermédiaire du »Commodore Grec, une proclamation »du Commandant des troupes grec»ques au peuple Crétois, lui font sa»voir qu'ils ne sont pas autorisés à »la prendre en considération.

«A bord du «*Sicilia*», le 18/6 Fé»vrier 1897.

G. Brosch

»Le Capit. de Vaisseau Autrichien.
R. Harris

»Le Contre-Amiral Anglais.
P. Andrieff

»Le Contre-Amiral Russe.
E. Pottier

»Le Contre-Amiral Français.
N. Canevaro

»Le Vise-Amiral Italien.»

Διὰ τοῦ πρώτου λοιπὸν τῶν ἐγγράφων δηλοῦσιν ὅτι θέλουσι προσβάλει τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα εὐθὺς ὡς ἤθελον προχωρήσει αὐτά! Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου γνωστοποιοῦσιν ὅτι δὲν εἶνε ἐντεταλμένοι νὰ λά«ωσιν ὑπ' ὄψει τὴν διακήρυξιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων πρὸς τὸν λαὸν τῆς Κρήτης.

(Ἕπονται νέα ἐνδιαφέροντα ἀποσπάσματα).

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Θ'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Ἔφθασε μέχρι τῶν ἀκοῶν τῆς Ἀνωτέρας Ὑπηρεσίας ὅτι ἡ τε ἐπιβίβασις θαλασσίως Συνταγμάτων τινῶν Πεζικοῦ ἐκ Πελοποννήσου εἰς Λαύριον ἐπέτυχε! Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ἀληθὲς στρατιωτικῶς. Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἀπέτυχεν οἰκτρῶς· διότι ἐπὶ 10 ὥρας ὁλοκλήρους τὰ 4 Τάγματα ταῦτα τοῦ Πεζικοῦ, δυνάμεως 1600 ἀνδρῶν μόνον ἐταλαιπωροῦντο ὄρθια καὶ πάνοπλα ἐπὶ τοῦ Ἀτμοπλοϊκοῦ καταστρώματος, ἀποβιβαζόμενα διὰ μιᾶς καὶ μόνης μικρᾶς λέμβου ἐν Λαυρίῳ! οὐδεὶς ποτὲ ἐμελέτησέ τι περὶ ἀποβάσεων ἐκ τῶν κ.κ. ἁρμοδίων, οὐδὲ στοιχειώδεις τινας εὐκολίας ἐπὶ τέλους δὲν ἐπενόησεν διὰ τὸ εὐχερὲς καὶ ταχὺ τοῦ πράγματος: — πρόχειρον γέφυραν ἐκ σανίδων, ἀναβασμοῦ, plateformes κλπ. — Γενικὴ ὅθεν ἀγανάκτησις, ἀνία, καταπόνησις τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπογοήτευσις. Οἱ ἐπιτήδειοι ὅμως σοφοί, οἱ toujours sauvant les apparences, οἱ ἐξ ἀπορρήτων καὶ οἱ ἐχέμυθοι, οἱ μὴ ὁμιλοῦντες ἄλλοτε ἢ ὅταν πρόκειται ν' ἀπειλήσωσιν, ὅπως ἀναρριχηθῶσιν ἐκεῖ ὑψηλά, ὁπόθεν κάλλιον διακρίνεται ἡ μηδαμινότης των, διεβεβαίωσαν τὴν Ὑπηρεσίαν, ὅτι ἡ ἀπόβασις ἐπέτυχεν τελείως! Θέλεις νὰ ἦσαι φίλος των καὶ νὰ ἐκτιμᾶσαι ὑπ' αὐτῶν τῶν βάτων, αἵτινες περιβαλλουσι τὴν ὑπερήφανον καὶ δροσερὰν εἰς τοὺς ταξειδιώτας κατὰ τὸν Ὁράτιον, βαθύσκιον πλάτανον; τότε: gu-

arda é passa ! ὡς λέγει ὁ Δάντης εἰς τὴν «Κόλασίν» του, καὶ εὕρισκε τὰ πάντα καὶ πάντοτε ρόδινα, ὅπως μὴ ὑποστῇς τὰ δηλητηριώδη βέλη τῶν ὀλεθρίων συκοφαντιῶν των !

Πατριωτικὴ οἰμωγή !

Ἀλλὰ, κύριοι ἰθύντορες τῶν πάντων, ἐδῶ δὲν ὑπηρετοῦμεν ὡς μισθοφόροι, οὐδὲ ἐπιτρέπεται ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν νὰ *ρίψωμεν στάχτη στὰ μάτια* τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου φευδάρχου καὶ αὐθέντου !

Ἐδῶ πρόκειται περὶ Πατρίδος ταλαιπωρουμένης ὑπὸ κολοσσαίων ὑλικῶν ἀνάγκῶν, ὑπὲρ Πατρίδος λικνιζομένης καὶ ταλανιζομένης ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὑψηλοτέρων ὑποχρεώσεων καὶ ὀνείρων πρὸς ἀδελφοὺς ὁμαίμονας, οὓς βασανίζει ἡ ἀτιμοτέρα δουλεία καὶ ἡ ἀγριωτέρα τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας ἐπιδρομὴ ἄλλων γειτόνων λαῶν φαύλων καὶ φύσει ἀγροίκων καὶ βαρβάρων, καὶ συνεπῶς ἀποβαίνει ὑψίστης προδοσίας προϊὸν ἡ περαιτέρω ἀπόκρυψις τῆς ἀληθείας, ἄνευ καὶ ἡ Πρόοδος καὶ τὸ Μεγαλεῖον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους, κλονίζονται καὶ διασείονται.

Τὰ διαπανηθέντα ὅθεν ἱερὰ ταῦτα χρήματα τοῦ πτωχοῦ λαοῦ ἡμῶν μετὰ περισσοῦ πόνου εἶδε πᾶς ἀληθὴς πατριώτης ριφθέντα κυριολεκτικῶς εἰς τὸν ἀέρα καὶ οὐχὶ εἰς Μεγάλας Ἀσκήσεις, ἐν ᾧ θὰ ἦτο δυνατὸν, ἐργαζομένων τῶν πάντων μετὰ πλείονος ἐνδιαφέροντος, καὶ αἱ Ἀσκήσεις Φρουρῶν καὶ αἱ Μικτῶν Ἀποσπασμάτων διπλῆς ἐνεργείας (αἱ ἄλλως *Μεγάλαι* λεγόμεναι, νὰ ἠὐδοκίμουν.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρεταὶ τοῦ Ἕλληνος

Τὸ μόνον δ' ὠφέλιμον ἔργον, ὅπερ ἔφερεν εἰς τὸ Στράτευμα καὶ τὸ Ἔθνος ἡ σύγκλησις τῶν 4 ἐκείνων ἡλικιῶν, εἶνε καὶ ὅτι ἀπεδείχθη διὰ μιριοστὴν φοράν, 1ον) ὅτι ὁ Ἕλλην διψᾷ διὰ τὰς Σημαίας του, διὰ τὴν δόξαν των, διὰ τὰ ὅπλα, διὰ τὴν πρόοδον καὶ τελειοποίησιν καὶ ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ του Στρατοῦ, τῆς μοναδικῆς τοῦ Ἔθνους ἐθνικῆς ἐλπίδος, τοῦ μόνου λιμένος του σωτηρίας· 2ον) ὅτι ὁ Ἕλλην εἶνε φύσει ὁ ἄνθρωπος τῶν ὅπλων, καὶ τοῦ πολεμικοῦ βίου ἰδιοφυής· σκοπευτὴς ἄριστος· ἐσκληραγωγημένος· πειθαρχικός· πεζοπόρος ἀκαταπόνητος· ὑφίσταται δὲ ἀγογγύστως καὶ μετὰ μυχίας χαρᾶς πάντα πόνον καὶ πᾶσαν δεινοπάθειαν πολεμικὴν, ἔστω καὶ τὴν σκληροτέραν, ἀρκεῖ νὰ πεισθῇ, ὅτι ταῦτα σκοποῦσι μίαν νίκην, μίαν δόξαν ἢ ἕνα θρίαμβον διὰ τὴν Πατρίδα του, διὰ τὸν Στρατόν της, διὰ τοὺς ἀλυτρώτους Ἕλληνας ἀδελφοὺς του, καὶ ὕστατον πάντων διὰ τὴν ἀτομικήν του φιλοδοξίαν, 3ον) ὅτι καὶ πολεμικοῦ πνεύματος οὐ τυχόντος εὐμοιρεῖ ὁ Ἕλλην. Ἀ ! τί λυπηρὸν, ὅτι ἴσως δὲν ἐσκέφθησαν οἱ ξεναγοῦντες τοὺς κ. κ. στρατ. ἀκολούθους τῶν ξένων ἐνταῦθα Πρεσβειῶν, ὅπως ἐπιστήσωσιν τὴν προσοχήν των εἰς τὰς πολυαρίθμους ἐκείνας σφριγηλὰς ὁμάδας ἁπλῶν στρατιωτῶν μας, ἃς ἔφλεγε πυρέσσον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἀμιλλα εἰς θορυβώδεις καὶ *σοβαρωτάτας πολεμικὰς συζητήσεις καὶ κρίσεις*, πολλαχοῦ ἀξίας προσοχῆς καὶ μελέτης, ὑπὲρ ἄλλης καθ' ἑκάστους καὶ καθ' ἑκάστους τοὺς ὁμίλους κινήσεως, ἐλιγμοῦ, σχηματισμοῦ, διαταγῆς ὁδηγίας σταθμεύσεως, μέτρων ἀσφαλείας κλπ. Καὶ Ἰάπωνες ἀκόμη τοῦ Μικάδου, τοῦ Μεγάλου Μικάδου τῆς χθές, θ' ἀπεθαύμαζον τὸν εὐγενῆ καὶ μέγαν τοῦτον λαόν, εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὁποίου ἀναμφισβητήτως ρέει αἷμα τῶν Μυρίων τοῦ Ξενοφῶντος ! Καὶ δὲν εἶνε προσέτι ὀλιγώτερον ἐκπληκτικὸν καὶ θαυμαστὸν, ὅτι πτωχοὶ ἔφεδροι ἐξεκίνησαν ἐξ Ἀμερικῆς ! ! — ὁ δὲ ναῦλος ἀνόδου-καθόδου τοὐλάχιστον 800 Δρχ. — καὶ παρουσιάσθησαν ἐγκαίρως ὑπὸ τὰς Σημαίας ! ! Ὁποῖα χειροκροτήματα θὰ ἐπινοήσῃ ἡ Ἀνθρωπότης εἰς τοὺς Γίγαντας τούτους τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ! ! . . . 4ον) ὁ Ἕλλην *τάχιστα ἐξέμαθε* τὴν χρῆσιν, λύσιν, ἁρμολόγησιν, κάθαρσιν, χειρισμὸν, σκόπευσιν καὶ βολὴν τοῦ νέου του ὅπλου, πρὸς δὲ τοὺς νέους σχηματισμοὺς καὶ ἐλιγμοὺς· εἰσῆλθε δὲ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς νέας τακτικῆς κλπ.

Ἕως ἐκεῖ θαυμάσια ! Δηλ. 12 ἡμερῶν δαπάναι ἐν ὅλῳ. Ἡ περαιτέρω παραμονὴ τῶν ἐφέδρων εἰς τὰς τάξεις ἦτο μία ἐπὶ πλέον πρὸς τοσαύτας ἄλλας εὐκαιρία θλιβερωτάτης ἀποκαλύψεως πρὸ τοῦ Ἔθνους, ὅτι Ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς πείρας, μορφώσεως, μελέτης, παρουσίας πνεύματος, δραστηριότητος πνεύματος καὶ σώματος, καὶ ἰδίᾳ χαρακτῆρος δὲν κατεσκευάσαμεν καλλιτέρους ἀπὸ τοὺς νικήσαντας ἡμᾶς (ἰδικούς μας πάντοτε, διότι ὄχι βέβαια ὁ Ἐτέμ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μᾶς ἐνίκησαν τὸ 1897!) πρὸ δεκαετίας ! ἐπὶ δέκα ἤδη ὁλόκληρα ἔτη, ὅτι δυστυχῶς καὶ τῶν κατωτέρων Ἀξιωματικῶν — καὶ δὴ τῶν Στρατ. Σχολῶν — οὐχὶ παροράτεος ἀριθμὸς τείνει σοβαρῶς ν' ἀφομοιωθῇ πρὸς τοὺς προϊσταμένους Ἀνωτέρους του φυγοπονῶν, ἀδιαφορῶν, ἀστοργῶν πρὸς πᾶν ὅ,τι ἱερὸν, καὶ χωνόμεμενος ὅπου τρύπα τις ἢ κενόν τι, ὀκνηρίας ἐμετικῆς φωλεά, καὶ τέλος ἀναφαίνεται εἴς τε τὰ Γραφεῖα καὶ τὰς Σχολὰς καὶ τὰ τμήματα τοῦ Ὑπουργείου κλπ. κλπ.

(Ἕπεται τὸ Γ'. ἄρθρον)

Ἔφιππος

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Μία Ἑλληνὶς ἀριθμομνήμων.

Ὁ γάλλος Ἰνωδὶ εἶχε τὴν θαυμαστὴν ἰδιότητα νὰ κάμῃ ἀριθμητικὰς πράξεις πολυψηφίων ἀριθμῶν μὲ μεγίστην εὐχέρειαν εἰς τὸν μαυροπίνακα. Ἡ Ἑλληνὶς Διαμάντη ἀνωτέρα τούτου κάμνει καταπληκτικοὺς ὑπολογισμοὺς ἐκ μνήμης. Ἐσχάτως ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων εὗρε εἰς διάστημα δευτερολέπτων τὸ τετράγωνον ἀριθμοῦ 25 ψηφίων, ἔκαμε ἀφαίρεσιν δωδεκαψηφίου ἀριθμοῦ, εὗρε τὴν τετραγωνικὴν ρίζαν δωδεκαψηφίου ἀριθμοῦ τὴν κυβικὴν ρίζαν δεκαψηφίου.

Ἡ Διαμάντη ἔχει καὶ τὴν ἰδιότητα νὰ ἴδῃ τοὺς ἀριθμοὺς ὑπὸ ἰδιαίτερον χρῶμα· οὕτως ὁ ἀριθμὸς 1 παρουσιάζεται εἰς τὴν φαντασίαν ὑπὸ μαῦρον χρῶμα ὁ ἀριθμὸς 2 ὑπὸ κίτρινον, ὁ 3 ὑπὸ ρόδινον καὶ οὕτω καθεξῆς.

—Ποῖος τελειόφοιτος δικός μας τὰ γνωρίζει ;

Εἰς μίαν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα προκειμένου ζητήματος περὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ ἐκεῖ σχολεῖα, ἕνας ἀναγνώστης γράφει εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα.

«Ποῖος τελειόφοιτος τῶν σχολείων μας εἶναι εἰς θέσιν νὰ τραγουδῇ ἐν ᾄσμα, νὰ ζωγραφίζῃ σχέδιον νὰ συντάξῃ ἕνα εὐχαριστήριον ψήφισμα ; Καὶ ὅμως ὅλα ταῦτα ἔχουσι τὴν κοινωνικήν τους ἀξίαν.

Καὶ ὁ ἄγγλος ἀναγνώστης, ὡς βλέπετε, ἀπαιτεῖ πρακτικὴν διδασκαλίαν ἀπαιτοῦσαν εἰδικότητα· ἀρά γε παρ' ἡμῖν ἡ διδασκαλία τῶν σχολείων μας παρέχει τοὐλάχιστον τὴν πιθανότητα, οἱ τελειόφοιτοί μας νὰ δύνανται νὰ παρακολουθήσουν ἐγκυκλοπαιδικήν τινα συνομιλίαν καὶ νὰ ἐκθέσωσι μὲ ἀπέριττον καὶ κομψὸν ὕφος τὸ περιεχόμενον οἰκογενειακῆς ἢ φιλικῆς ἀλληλογραφίας μετὰ ἐπιτυετεῖς κλασικὰς σπουδάς ;

Λοιπὸν οὔτε πρακτικὰς γνώσεις πρὸς κοινωνικὴν ψυχαγώγησιν, οὔτε τὴν γραμματολογικὴν ἐκπαίδευσιν παρ' ἡμῖν, μόνον παπαγαλιστικὴ ἀποστήθησις κανόνων γραμματικῆς καὶ συντακτικὴ ἀνάλυσις !

—Αἱ Ἀθῆναι...χρυσοφόροι.

Εἰς τὰς τόσας ἀνακαλύψεις τῶν Ρωμηῶν — καὶ τί δὲν ἀνακαλύψαμεν ἡμεῖς ; — προστίθεται μία ἀνακάλυψις ἀνωτέρα καὶ τοῦ τετραγωνικοῦ τοῦ κύκλου, ἡ ὁποία θὰ λύσῃ καὶ ὅλα τὰ ἐθνικὰ ζητήματα, διότι, τίποτε ὀλιγώτερον ἀνεκαλύφθη ὅτι ὅλοι μας περπατοῦμε, τρώγομεν, κοιμόμεθα μαλλόνομεν στὴ Βουλὴ καὶ ὄξω, ἀπάνου στὸ χρυσάφι ! Ἔτσι, ὅσοι δὲν μεταναστεύσαμεν ἀκόμα διὰ τὴν Ἀμερικήν, εἴχαμε δίκαιο ! Ἀργήσαμε νὰ πᾶμε στὴν Ἀμερική, καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἦλθε πρὸς ἡμᾶς ! Ὁ Νέος Κολόμβος ποῦ ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικήν... στὴν Ἑλλάδα εἶναι ὁ κ. Μελετόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐξέτασε τὸ χῶμα διαφόρων μερῶν τοῦ Περοῦ... συγγνώμην τῆς Ἀττικῆς καὶ ὁ κόσμος εἶναι ἄνω κάτω. Τὸ Χημεῖον ἐργάζεται δραστηρίως ὑπὸ καλὸν οἰωνόν, ἀφοῦ ὁ χημικὸς εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ ἀνάλυσις ὀνομάζεται **Χρυσικόπουλος**. *Ὄντες αἰσιόδοξοι, φανταζόμεθα τὴν* **εἰρηνικὴν ἐπανάστασιν**, *ὅπως λέγει μία ἀθηναϊκὴ συνάδελφος, ἡ ὁποία θέλει ὑψώσει εἰς* **χρυσοῦς** *θρόνους τὰ οἰκονομικά μας τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικά, καὶ θέλει λύσει καὶ τὸ ζήτημα τῆς* **ἀκριβείας τοῦ βίου τῆς ἰδίας ἐφημερίδος.**

Μελετήσατε μελετήσατε *τὸ ἔξοχον ζήτημα κύριε* **Μελετόπουλε**, *καὶ ἀνακαλύψατε γλήγορα τὸν* **χρυσὸν** *κύριε* **Χρυσικόπουλε !**

—Ἐν τοσούτῳ... ἂς μὴ ἀμελήσομεν τὴν χρυσῆ σταφίδα.

Οἱονδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐδαφικῶν ἐρευνῶν τοῦ κυρίου Μελετοπούλου, ὁ πατέρας τοῦ παραμυθιοῦ μᾶς λέγει· σκάψατε σκάψατε καὶ τὸν θησαυρὸν ἀφεύκτως θὰ τὸν ἔχετε... Ἡ ἑλληνικὴ γῆ ἔχει πολλοὺς ἀσφαλεστέρους θησαυροὺς καὶ διαρκεστέρους τοῦ χρυσοῦ ποῦ ἐξαντλεῖται μιὰ μέρα, τὰ προϊόντα της τὰ χρυσᾶ, τὸ χρυσό της τὸ λάδι καὶ τὴ σταφίδα.

Κανὲν προϊόν, τὸ ἀντιγράψαμεν σήμερον, εἰς τὴν στήλην σας, ὦ Κυρίαι, ἀπὸ ἀγγλικὸν περιοδικόν, δὲν ἔχει τὴν ὑγιεινὴν καὶ θρεπτικὴν ἀξίαν τῆς σταφίδος !

Μιὰ ἑταιρία, ἡ **Ἑνιαῖα**, *ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐκμεταλλεύεται πρὸς ἐθνικὸν κέρδος τὴν ἑλληνικὴν μαυρομμάτα, ἀλλὰ ἡ ἐργασία της ἂν πολύτιμος δὲν ἤρκει ἀκόμα. Σήμερον, οἷς δίδομεν ὀλίγας συνταγὰς διὰ γλυκίσματα μὲ βάσιν τὴν σταφίδα, ἵνα συντελέσωμεν ὀλίγον τι καὶ ἡμεῖς νὰ εἰσάγωμεν... εἰς τὴν Ἑλλάδα...τὸ κατ'ἐξοχὴν ἑλληνικὸν προϊόν. Ξοδεύοντες καὶ ἡμεῖς, θὰ δημιουργήσωμεν* **παρακράτησιν**, *ὠφελιμοτάτου εἴδους, συντελοῦσαν καὶ εἰς τὴν ὑγιεινὴν θρέψιν τῶν τέκνων μας...*

—Ἀφιεροῦται εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν μόδα.

Εἰς τὸ Παρίσι γίνεται ἀπόπειρα νὰ ἐγκλιματισθῇ μία νέα μόδα εἰς τὴν ἀνδρικὴ ἐνδυμασία. **Τὸ φράκο, μὲ τὸ ἀγγλικὸ ἡμίψηλο** ! *ἀντὶ τοῦ ψηλοῦ καπέλλου. Ἀλλὰ ἐξ ὅσων ἀναγινώσκονται εἰς τὰ παρισινὰ φύλλα ἡ νέα μόδα δὲν εἶναι γενικῶς παραδεκτή, ἂν καὶ πολλοὶ παρουσιάσθησαν ἤδη καὶ εἰς τὸ θέατρο καὶ εἰς τὰς ἀριστοκρατικὰς συναναστροφὰς μὲ τὸ φράκο καὶ τὸ ἡμίψηλο ! Τὸ φράκο μέχρι τοῦδε ἔχει δείξει πολλὴν ἀντοχήν. Πολλαὶ ἀπόπειραι εἶχον γίνει νὰ εἰσαχθῇ τὸ ποικίλον τοῦ χρώματος μπλὲ ἢ πράσινο... ἀλλ' εἰς μάτην τὸ μαῦρο θριαμβεύει ! Ἐπίσης πολλοὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων — ὑποθέτομεν μάλιστα ὅτι ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος — ὁ κομψὸς ἀκαδημαϊκὸς Πὼλ Λεσανὲλ πρώην πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ὁ παρουσιασθὴς εἰς τὴν τελετὴν τῶν γάμων του μὲ ρεδιγκότα, ἠθέλησαν νὰ εἰσάξουν ἀκριβῶς ταύτην εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ* **φράκου** *εἰς τὰς ἐπισήμους τελετάς. Λὲν ἠξεύρομεν ἐὰν ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐπεκράτησεν ἡ ρεδιγκότα. ἐὰν αὕτη δὲν τυγχάνει ἀνεκτικότητος τοὐλάχιστον, διότι κατὰ πρόσφατον τελετὴν τῶν πριγκιπικῶν γάμων, τὸ προσκλητήριον δὲν ἐπέβαλεν τὸ* **φράκο** *ὡς ὑπορχεωτικόν.*

Ἐπίσης καὶ τὸ ψηλὸ τὸ καπέλλο, ἂν καὶ ὁ διάσημος φυσιολόγος Μαντεγκάτσας τὸ φέρνει ὡς ἐπιχείρημα τῆς ἐκ πιθήκων καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου. φαίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅτι ἔχει ἀρκετὴν ἀντοχήν.

Ἡ φρακοψηλοκαπελικὴ παρέλασις δημοσιογράφων, τοῦ γράφοντος ταῦτα συμπεριλαμβανομένου, εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ τελευταίου φύλλου τῆς φίλης «Εἰκονογραφημένης» δὲν συνηγορεῖ βέβαια ὑπὲρ τοῦ φρακοκαπελοψηφοφορίας.

—Τὰ ἄρθρα τοῦ κυρίου Μαριολοπούλου

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἄνδρες νοήμονες, ἀληθεῖς πατριῶται ἄνευ ἀπαιτήσεων λαμβάνουσι τὸν κάλαμον ἐξαιρετικῶς ὅλως ὅταν φαινόμενόν τι κοινωνικὸν ἢ λόγος ἐπιλέκτου πολιτευομένου πλήττει ἀναρμόστως φρονήματα ἅτινα αὐτοὶ θεωροῦσι ἱερά. Ὁ διακεκριμένος δικηγόρος κ. Θ. Μαριολόπουλος εὑρέθη εἰς τοιαύτην ὀδυνηρὰν ψυχικὴν κατάστασιν ἐνώπιον τῶν τελευταίων δηλώσεων τοῦ Κυρίου Ράλλη περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς συμμετοχῆς πολιτευτῶν εἰς τραπεζιτικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις μὲ τὸ πράττειν τὰ κοινά. Ὁ κ. Μαριολόπουλος εἰς σειρὰν ἄρθρων δημοσιευθέντων εἰς τὸ «Σκρὶπ» ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του καὶ τὴν λύπην διὰ τὸ **«νέον δόγμα»** *ὅπως τὸ ὀνομάζει, πολιτευτοῦ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς περιοπῆς τοῦ κ. Ράλλη καὶ δεικνύει τὸ ἐπικίνδυνον τῆς τοιαύτης ἀρχῆς, τῆς ἀντιστρατευομένης εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσαντα ἔθιμα εἰς τὸν δημόσιον Ἑλληνικὸν βίον.*

Λεικνύει ὅτι, τὸ «ἀνώτερον χρημάτων» ἡ ἀποχὴ τῶν χρηματικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπῆρξεν ἡ λευκοτέρα περγαμηνὴ τῶν προὐχόντων Ἑλλήνων πολιτευτῶν ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τεκμαίρεται ἐκ τῆς γενικῆς κατακραυγῆς κατὰ τῆς τελευταίας ἀναμίξεως τοῦ κ. Σιμοπούλου εἰς τὰ τῶν Αὐτοκινήτων, καίτοι προκειμένου περὶ φιλοπροόδου πρωτοβουλίας, ὅτι οὕτως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐξακολουθεῖ, θέλων τοὺς ἰθύντωράς του. Ἄλλως τε ὁ λαὸς αὐτὸς, σὺν τῇ ὑστεροφημίᾳ, ἐπιλέγει ὁ κ. Μαριολόπουλος, οὐδέποτε ἐγκατέλειψε τὰς χήρας τὰ ὀρφανὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀφιερωθέντων εἰς αὐτὴν ὁλόκληρον τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς σκέψεις των.

Τὰ ἄρθρα τοῦ κ. Μαριολοπούλου ἐξετιμήθησαν δεόντως ὡς ἀνάγνωσμα ἠθικῶς καὶ ἐθνικῶς τονωτικὸν ὑπὸ τῆς ὑγιοῦς μερίδος τῆς κοινωνίας μας.

—Λόγος Δημάρχου. Ἀφιεροῦται εἰς τοὺς ἰθύντορας τῆς κοινωνίας μας.

Εἰς τὸ γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθησαν οἱ εἴκοσι δήμαρχοι τῶν εἴκοσι διαμερισμάτων τῶν Παρισίων ὁ κ. Μωζὰν ἔλαβε τὸν λόγον. Ἰδοὺ ὡραία περικοπὴ τοῦ λόγου του.

«Εἰς τὸν βίον, τὸ μόνον ὅπερ ἐνδιαφέρει, εἶνε τὸ τί ἀνομεν. Ἡ ἡμέρα ποῦ παρῆλθε, ἐπῆγε χαμένη ἐὰν δὲν ἀφιερώθη εἰς τὸ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ζητοῦμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸ ἰδανικόν μας. Καὶ ἡ πειὸ χαμίνη ἡμέρα εἶνε ἐκείνη καθ' ἣν δὲν ἐπροσπαθήσαμον νὰ εἴμεθα καλοί. Καὶ ἔπειτα δὲν εἶνε ἀληθὲς, ὅτι μένει τις πάντοτε νέος ἀρκεῖ τὸ πνεῦμα νὰ μὴ ἀναπαύεται, ἡ καρδία νὰ μὴ ζητεῖ τὴν ἡσυχίαν της, καὶ ὅτι ἡ μεγάλη ἀσθένεια τῆς καρδίας εἶνε ἡ ψυχρότης»;

Σταχυολόγος

ΓΙΑΤΡΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Χ. Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ
ΙΑΤΡΟΥ
Ὁδὸς Ζήνωνος 6 Α.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Ὑπὸ

ΕΔΜΟΝΔΟΥ ΑΜΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου).

Ὁ δυστυχὴς ὁ ἰατρὸς ἔμεινε ζαλισμένος σὲ τόση λογοδιάρια καθὼς τὸ βώϊδι ὑπὸ τὴν σφύρα τοῦ χασάπη.

Ἔλα, θάρρος λοιπόν, ἐπανέλαβεν ὁ βυρσοδέψης, πρόκειται νὰ ἀποδείξετε ὅτι εἶσθε ἄνδρας ! Βλέποντάς σας ἕνας τόσον μελαγχολικός, θὰ ἔλεγε πῶς ὁ κόσμος ὅλος ἔχει πέσει ὀλόγυρά σας ! Ἐξετάσατε καλὰ τὸ πρᾶμα καὶ θὰ δῆτε ὅτι δὲν ἔχει τόπον ν' ἀπελπισθῆτε. Σεῖς ἔχετε τὴν ἀρίστην ἰδέαν νὰ συνάψετε γάμον εὑρίσκεσθε ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους οἰκονομικούς, κοινωνικῆς θέσεως, φυσικῆς παραστάσεως καὶ ὀνόματος, οὕτως ὥστε ἑκατὸν οἰκογένειαι, αἱ καλλίτεραι τοῦ τόπου, νὰ θεωροῦνται εὐτυχεῖς νὰ σᾶς δώσουν τὰς θυγατέρας των. Ἡ τύχη ἠθέλησε διὰ τὰς μικρὰς ἁμαρτίας σας ποὺ ἡ πρώτη ποὺ ἐτιμήσατε μὲ τὴν ἐκλογήν σας νὰ εἶναι ἡ μόνη ἀκριβῶς ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς δεχθῇ ὡς γαμβρόν, τὸ θεωρεῖτε τοῦτο σπουδαῖον ἀτύχημα ; Θεέ μου ! ζητήσατε ἀλλοῦ καὶ στειχηματίζω δέκα τομάρια βουβαλιοῦ μὲ ἕνα κουνέλικο ποῦ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσουν νὰ ζητήσετε πολὺν καιρόν ! Ἐγώ, ἐδῶ ποῦ μὲ βλέπετε, ἔτρεξα ὄχι καὶ λίγο ὡς ποῦ ναὔρω μιὰ γυναῖκα. Ἔ, φυσικά, δὲν ἤμουν καὶ κανένας κύριος ἀπὸ τὸ σῶϊ σας, δὲν εἶχα παρὰ τὰ χέρια μου, τὰ πιστοποιητικὰ τοῦ μαστόρου μου μὲ δέκα χιλιάδες φράγκα τοῦ Κὸλβ πατέρα. Ἡ πρώτη ξανθοῦλα ποῦ ζήτησα εἰς γάμον μοῦ ἐρηξε στὸ κεφάλι ἕνα ποτῆρι. Ἦτο ἡ δεσποινίδα Κρίστμεν ἡ μικρή, ἡ κόρη τοῦ ζυθοπώλου στὸ Ρέμπστον. Μετὰ τὴν δεσποινίδα Κρίστμεν ἐζήτησα μίαν ἄλλην, ἔπειτα ἄλλην καὶ ἄλλην, καὶ κάθε φορὰ δὲν μποροῦσε νὰ μοῦ τὸ ξεκολήσῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ μυαλό μου ὅτι μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ζήσω χωρὶς τὴν τελευταίαν τῆς ὁποίας εἶχα ἐρωτευθῆ. Τώρα ποῦ τὰ σκέπτομαι ὅλα αὐτά, εὐλογῶ τὸν Θεὸν ποῦ μοῦφερε τόσα προσκόμματα ὡς ποῦ εὕρηκα τὴν Γρεδέλ, τὴν ἀγαπητή μου Γρεδέλ, ἐκείνη ποὺ ἦτο φτιασμένη γιὰ μὲ σὰν φόδρα διὰ τὸ ροῦχο μὲ ἐννοεῖτε, πολὺ λίγο ἔ ; Καλά ! θὰ τὰ ξαναποῦμε κύριε Μερσάλ, ὅταν ἀναλάβετε ἀπὸ τὴν ζάλη σας.

Ὁ ἰατρὸς ἔκλινε περίλυπα τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπεν.» Κανένας, ἀγαπητέ μου κύριε, δὲν δύναται νὰ ἐγγυᾶται διὰ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ὁ καιρὸς ἔκαμε νὰ καμφθοῦν ἀποφάσεις ἰσχυραὶ ὡς ἡ δικήμου. Μόλα ταῦτα, νομίζω ὅτι γνωρίζω ἀρκετὰ τὸν ἑαυτόν μου, ὥστε νὰ δηλώσω ὅτι καμμιὰ πλέον γυναῖκα, δὲν θὰ πάρῃ στὴν καρδιά μου τὴν θέσιν τῆς ἀξιολάτρευτες Ἄδδα. Μείνατε ὅμως ἥσυχος, εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος· ἡ ἀνεψιά σας δὲν θὰ μάθῃ ποτὲ ποιὰ αἰσθήματα τρέφω δι' αὐτήν. Ἀπὸ σήμερα, θὰ ἀρχίσω νέον πρόγραμμα συμπεριφορᾶς. Θὰ εὕρω τρόπον νὰ ἀποφύγω τὸ σπίτι τοῦ παπᾶ μὲ τρόπον νὰ μὴ σχολιασθῇ τὸ πρᾶμα ἀπὸ τὸν κόσμον. Ἔτσι ἀπαιτεῖ πρῶτα πρῶτα τὸ μέλλον τῆς δεσποινίδος Κόλβ ! Ἐλπίζω .. εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐλπίσω ὅτι ἡ καρδιά της δὲν συνέλαβε καμμίαν σοβαρὰν ἀφοσίωσιν διὰ τὸ πτωχό μου ἄτομον.

—Διὰ τοῦτο, σᾶς τὸ ὑπόσχομαι. Τὰ κορίτσια προτιμοῦσι ἕνα πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλον καμμιὰ μισὴ δωδεκάδα κυρίους, ἀλλὰ μόνον τὸν τελευταῖον ἀγαποῦν, τὸν ἄνδρα τους δηλαδή, καὶ τοῦτος σαρώνει τὴν ἐνθύμησιν τῶν ἄλλων ὅλων, καθὼς ὁ Ρῆνος ὅταν πλημμυρεῖ, διαλύει τὰ ἴχνη τῆς πάπιας ἐπάνου στὴν ἀμουδιά.

—Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε, ποῦ μὲ καθησυχάζετε τόσον πολύ. Μιὰ λέξη ἀκόμα, καὶ σᾶς ἀφίνω ἐλεύθερον· μπορῶ νὰ ἐλπίσω ὅτι ὅσα εἴπαμε θὰ μείνουν μεταξύ μας;

—Ὄχι, ἰατρέ, καὶ τρέχω ἀμέσως νὰ τὰ πῶ τοῦ ἀδελφοῦ μου πρῶτα, γιατὶ τὸ πρᾶμα ἀξίζει τὸν κόπον, καὶ τέτοιο διάβημα ἑνὸς ἀνθρώπου σᾶν καὶ σᾶς ἀξίζει λίγη ὥρα ἐξέτασις. Σᾶς ἀνέπτυξα τὰς διαθέσεις τῆς οἰκογενείας, ἀλλά, ὅταν ἦλθε

(Συνέχεια ἴδε 6ην σελίδα)

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Ὁ Ἐθνομάρτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
(Ἐκ νεωτάτης φωτογραφίας)

Πένθος μέγα, πένθος ἄφατον, ὡσεὶ ἦν Μεγάλη Παρασκευὴ ἐκάλυπτε τὰς Σέρρας τὴν ἡμέραν τῆς 3ης Δεκεμβρίου. Δύο ἀγχόναι εἶχον στηθῆ διὰ δυὸ παλλικάρια. Διὰ δύο ἥρωας. Διὰ δύο ἐθνομάρτυρας. Διὰ τοὺς 2 γενναίους συντρόφους τοῦ ἀειμνήστου Μητρούση, μὲ τὸν ὁποῖον ἀπὸ τοῦ κωδωνοστασίου τῆς Εὐαγγελιστρίας κατὰ Ἰούλιον εἰς τὰ Καμινίκια τῶν Σερρῶν εἶχον ἀποδεκατίσει τὸν Τουρκικὸν στρατόν. Ὁ Βάγιας Ἀθανασίου, Μακεδών. Καὶ ὁ ἐξ Ἀγρινίου Ἕλλην ὑπήκοος **Νικόλαος Παναγιώτου** *ἐτῶν 24. Ἡ πόλις ὅλη διετέλει ἐν σιωπηλῇ ἐπαναστάσει. Τὰ καταστήματα ὅλα μηδὲ αὐνῶν τῶν φαρμακείων ἐξαιρουμένων κατάκλειστα. Ὅλοι ἔσπευδον τεθλιμμένοι εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγχόνης, ἀλλὰ πολυάριθμος Τουρκικὸς στρατὸς μετὰ ἱππικοῦ διεσκόρπιζεν καὶ ἀπώθει τοὺς ἄνδρας. Καὶ μόνον τὰ πλήθη τῶν ὀδυρομένων γυναικῶν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκδιώξωσιν ἐκ τοῦ τόπου τοῦ μαρτυρίου. Αἱ ἀγχόναι ἐστήθησαν παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐκ τοῦ κωδωνοστασίου τῆς ὁποίας ὁ Μητρούσης μὲ τὸν Παναγιώτου καὶ τοὺς λοιποὺς 3 συντρόφους των εἶχεν αἱματοκυλίσει τὸν Τουρκικὸν στρατόν. Ἕλλην ἱερεὺς συνώδευε τὸν Παναγιώτου εἰς τὸν τόπον τῆς δόξης καὶ τὸν μετέλαβε τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Ὑπερήφανος τότε, γεμάτος λεβεντιὰν καὶ χάριν, ἀτρόμητος ὡς καὶ κατὰ τὴν μάχην μειδιῶν πρὸς τὸν θάνατον ἀνέβη τὰ ἀπαίσια σεντούκια καὶ ἡ κεφαλή του ἔθιξε τὸν κρεμάμενον βρόχον. Περιφρονητικῶς ἠτένισε τοὺς δημίους του καὶ ἐξεφώνησε ἐπὶ 10 λεπτὰ περίπου τῆς ὥρας λόγους ἐθνικῆς ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν τυράννων, λόγους οἱ ὁποῖοι ἔκαιον τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοὺς ἐπισήμους δημίους του, λόγους ἐθνικῆς ἐλπίδος καὶ χαρᾶς καὶ ἐκδικήσεως. Καὶ ὁ ὡραῖος καὶ ἡρωϊκὸς νεανίας μόνος του ἔβαλε τὴν θηλειὰν εἰς τὸν λαιμὸν καὶ τελευταῖον ἀπευθύνας χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς κλαίοντας ὁμογενεῖς ἀπώθησε τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας του σεντούκια. Καὶ ὁ μαρτυρικὸς θάνατος ἐπῆλθε ταχὺς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Παναγιώτου ἀφοῦ ἐξηκόντισαν ἀστραπάς, τῶν ὁποίων θὰ μένῃ ἡ λάμψις, ἔκλεισαν. Τὸ περὶ τὸν λαιμόν του σχοινίον εἶχε μεταβληθῆ εἰς φωτοστέφανον δόξης καὶ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. Καὶ ἡ δεξιὰ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε΄. ηὐλόγει ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἕνα ἀκόμη μάρτυρα τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος....*

Τιμὴ εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος.

Τιμὴ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα, τὸ Ἀγρίνιον.

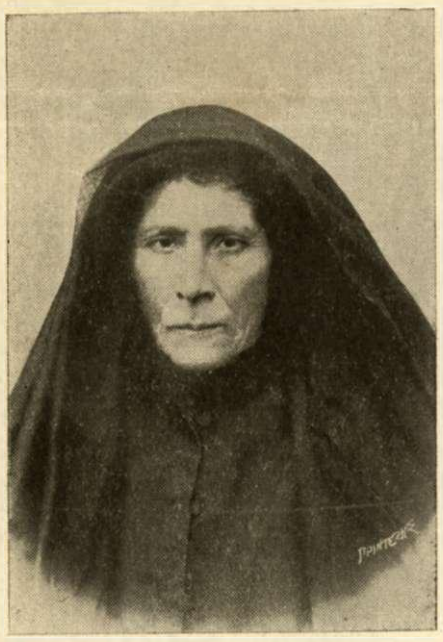

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ἢ ΚΟΜΠΟΥΡΑ
Ἡ Μητέρα τοῦ ἀπαγχονισθέντος

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Παναγιώτου Κωνσταντῖνος καὶ Βασίλειος καπνεργᾶται ἐν Ἀγρινίῳ

Ὁ οἰκῖσκος τοῦ Παναγιώτου ἐν Ἀγρινίῳ ὅπου θὰ στηθῇ ἡ προτομὴ τοῦ ἐθνομάρτυρος. Εἰς τὴν θύραν φαίνεται ἡ γραῖα μητέρα του

Φωτογραφίαι ληφθεῖσαι εἰδικῶς διὰ τὴν «Ἀλήθειαν»

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΓΑΘΗΡΙΟΝ

Ἀναβαίνετε, ἀναβαίνετε, ἀναβαίνετε. Ὁλοὲν ἀναβαίνετε καὶ ἀκόμη ἀναβαίνετε! Καὶ ἀκόμη νὰ φθάσητε! Ἀκόμη νὰ πατήσητε! Ἀναβαίνετε σεῖς. Ἀλλ' ἄλλοι κατεβαίνουν. Ἐνῷ ἄλλοι ἀπ' ὀπίσω ἢ μᾶλλον κάτωθέν σας, σᾶς σπρώχνουν, σᾶς ὠθοῦν, σᾶς βιάζουν νὰ ἀναβῆτε. Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, γέροντες μὲ τρέμοντα γόνατα, παραμάνες μὲ βυζανιάρικα. Γυναῖκες μὲ πολυτελεῖς, μὲ φροῦ-φροῦ ἐσθῆτες καὶ γυναῖκες τοῦ λαοῦ. Ἄνθρωποι κομψευόμενοι. Καὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ μὲ φθηνὰ ἀλλὰ καθαρὰ ροῦχα. Ὅλοι αὐτοὶ χαρούμενοι, διαγκωνιζόμενοι, ἀναρριχώμενοι εἰς τὴν ἀτελείωτον τὴν ὑπερύψηλον καὶ τὴν στερεὰν κλίμακα τοῦ «Μωραΐτου» τὴν κρεμασμένην εἰς τὰ ἀτσαλένια πλευρὰ τοῦ ἀθανάτου ὑπερωκεανείου μας. Ὅλοι ν' ἀναβοῦν. Νὰ ἰδοῦν, νὰ καμαρώσουν, νὰ ψηλαφήσουν. Νὰ χαϊδεύσουν τὸν Ἑλληνικὸν κολοσσόν. Τὸ τιθασσευμένον Ἑλληνικὸν μεγαθήριον. Ν' ἀνέλθουν εἰς τὰ ὕψη τῆς γεφύρας του, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸ πανόραμα τοῦ λιμένος καὶ τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς ἁπλώνεται γραφικώτατον, νὰ χαθοῦν εἰς τ' ἀχανῆ του διαμερίσματα, νὰ περιπλανηθοῦν εἰς τὰς ἀπεράντους αἰθούσας του, νὰ καταβοῦν μέχρι τῶν πυρίνων σπλάγχνων του ὁπόθεν ἡ ὅλη δύναμις ἐξερεύγεται. Νὰ αἰσθανθοῦν ὅλοι ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὸν ἐθνικόν των ἐγωϊσμὸν νὰ ἀφήσουν νὰ ὑψωθῇ μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ μεγάλου καταρτιοῦ ὅπου κυματίζει ἡ Κυανόλευκος. Ὅτι τὸ σκάφος τὸ μέγα, τὲ κομψόν, τὸ τὸν ὠκεανὸν δαμάσαν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πατοῦν δὲν εἶνε ξένον, ἀλλὰ Ἑλληνικόν!

Ἕλληνες ἐλεύθεροι καὶ Ἕλληνες Δοῦλοι καὶ Ἕλληνες Αἰγύπτιοι σχεδὸν μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ ἐθνικὴν χαρὰν περιεργάζονται καὶ περιέρχονται τὸ σκάφος, ληστρικῶν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκδιώξωσιν ἐκ τοῦ τόπου τοῦ μαρτυρίου. Αἱ ἀγχόναι ἐστήθησαν παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐκ τοῦ κωδωνοστασίου τῆς ὁποίας ὁ Μητρούσης μὲ τὸν Παναγιώτου καὶ τοὺς λοιποὺς 3 συντρόφους των εἶχεν αἱματοκυλίσει τὸν Τουρκικὸν στρατόν. Ὁ Βάγιας Ἀθανασίου, Μακεδών. Καὶ ὁ ἐξ Ἀγρινίου Ἕλλην ὑπήκοος **Νικόλαος Παναγιώτου** *ἐτῶν 24. Ἡ πόλις ὅλη διετέλει ἐν σιωπηλῇ ἐπαναστάσει. Τὰ καταστήματα ὅλα μηδὲ αὐνῶν τῶν φαρμακείων ἐξαιρουμένων κατάκλειστα. Ὅλοι ἔσπευδον τεθλιμμένοι εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγχόνης, ἀλλὰ πολυάριθμος Τουρκικὸς στρατὸς μετὰ ἱππικοῦ διεσκόρπιζεν καὶ ἀπώθει τοὺς ἄνδρας. Καὶ μόνον τὰ πλήθη τῶν ὀδυρομένων γυναικῶν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκδιώξωσιν ἐκ τοῦ τόπου τοῦ μαρτυρίου. Αἱ ἀγχόναι ἐστήθησαν παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐκ τοῦ κωδωνοστασίου τῆς ὁποίας ὁ Μητρούσης μὲ τὸν Παναγιώτου καὶ τοὺς λοιποὺς 3 συντρόφους των εἶχεν αἱματοκυλίσει τὸν Τουρκικὸν στρατόν. Ἕλλην ἱερεὺς συνώδευε τὸν Παναγιώτου εἰς τὸν τόπον τῆς δόξης καὶ τὸν μετέλαβε τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Ὑπερήφανος τότε, γεμάτος λεβεντιὰν καὶ χάριν, ἀτρόμητος ὡς καὶ κατὰ τὴν μάχην μειδιῶν πρὸς τὸν θάνατον ἀνέβη τὰ ἀπαίσια σεντούκια καὶ ἡ κεφαλή του ἔθιξε τὸν κρεμάμενον βρόχον. Περιφρονητικῶς ἠτένισε τοὺς δημίους του καὶ ἐξεφώνησε ἐπὶ 10 λεπτὰ περίπου τῆς ὥρας λόγους ἐθνικῆς ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν τυράννων, λόγους οἱ ὁποῖοι ἔκαιον τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοὺς ἐπισήμους δημίους του, λόγους ἐθνικῆς ἐλπίδος καὶ χαρᾶς καὶ ἐκδικήσεως. Καὶ ὁ ὡραῖος καὶ ἡρωϊκὸς νεανίας μόνος του ἔβαλε τὴν θηλειὰν εἰς τὸν λαιμὸν καὶ τελευταῖον ἀπευθύνας χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς κλαίοντας ὁμογενεῖς ἀπώθησε τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας του σεντούκια. Καὶ ὁ μαρτυρικὸς θάνατος ἐπῆλθε ταχὺς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Παναγιώτου ἀφοῦ ἐξηκόντισαν ἀστραπάς, τῶν ὁποίων θὰ μένῃ ἡ λάμψις, ἔκλεισαν. Τὸ περὶ τὸν λαιμόν του σχοινίον εἶχε μεταβληθῆ εἰς φωτοστέφανον δόξης καὶ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. Καὶ ἡ δεξιὰ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε΄. ηὐλόγει ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἕνα ἀκόμη μάρτυρα τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος....*

Τιμὴ εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος.

Τιμὴ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα, τὸ Ἀγρίνιον.

ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ
Ὁ Σιμοπουλοφάγος βουλευτὴς Πατρῶν

σμονοῦντες πῶς παρέρχεται ἡ ὥρα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ τὰς περιποιήσεις τοῦ εὐγενεστάτου προσωπικοῦ τοῦ Ὑπερωκεανείου.

Κάτω εἰς τὴν ἀπέραντον τὴν πολυτελεστάτην, τὴν στίλβουσαν, τὴν μαρμαίρουσαν αἴθουσαν τῆς Α΄. θέσεως συναντῶμεν τὸν γραμματέα τοῦ κ. Δημ. Μωραΐτου κ. Ἀλ. Τατάκην εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς συνοδεύσῃ εἰς μίαν σύντομον συντομωτάτην ὡς ἐκ τῆς ὥρας ἐπισκόπησιν τοῦ σκάφους, διότι ἡ λεπτομερὴς ἐπίσκεψις αὐτοῦ χρειάζεται ὁλόκληρον ἡμέραν.

Ἡ μεγάλη αἴθουσα τῆς α΄. θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ συμφάγουν ἄνω τῶν 200 ἀτόμων πολλάκις κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε τρία ταξείδια τοῦ «Μωραΐτου» μετεβλήθη εἰς αἴθουσαν χοροῦ. Εἰς τὸ μέσον τῆς μιᾶς πλευρᾶς ὑπάρχει καὶ κλειδοκύμβαλον. Ἀλλ' ὁ κ. Τατάκης μᾶς ἔλεγεν ὅτι καὶ κιθάρες καὶ μαντολῖνα καὶ ἑλληνικὰ γνήσια ὄργανα ἐσκόρπισαν τὰς μελωδίας των ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου τῶν κυμάτων τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ πολλάκις οἱ ἑλληνικοὶ χοροὶ ἐσύρθησαν ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας καὶ τὴν χαρὰν τῶν μεταναστατῶν.

Τί δὲ εὐμάρεια καὶ ἄνεσις διακρίνει τοὺς λάμποντας κοιτῶνας τῶν ἐπιβατῶν τῆς α΄. θέσεως, ὅλα μοσχομυρίζουν. Ὅλα θέλγουν. Ἀναπνέει κανεὶς ἐλευθέρως. Δὲν αἰσθάνεται τὴν πλῆξιν τοῦ στενοῦ χώρου διότι δὲν ὑπάρχει στενὸς χῶρος Ὑπάρχει εὔροια καὶ ἀναπνοὴ ἀληθινοῦ θαλάμου μεγάρου.

Ἀλλ' ἤδη κατερχόμεθα ἀφοῦ διήλθομεν δι' ἐπιμήκων λαμποκοπούντων διαδρόμων. Ἀλλ' ὄχι καὶ πολύ. Ἰδοὺ τ' ἀχανῆ ὑποστρώματα ἐπὶ τῶν ὁποίων μαθηματικῶς ταξινομέναι αἱ 1500 σιδηραῖ κλῖναι τῶν ἐπιβατῶν Γ΄. θέσεως. Καὶ ἐδῶ οὐδεμία στενοχωρία. Ἀλλ' ἄνεσις, ἀλλ' ἀερισμὸς ἀνα κουφιστικός. Κυβισμὸς 124 τετραγ. ποδῶν δι' ἑκάστην. Ἀλλὰ δὲν βλέπομεν οὔτε στρώματα οὔτε σινδόνια οὔτε καλύμματα.

— Μόλις ἔφθασε τὸ ἀτμόπλοιον, ὅλα ἐδόθησαν ἔξω νὰ πλυθοῦν – μᾶς εἶπεν ὁ κ. Τατάκης—ἵνα εἶνε ἕτοιμα ὅταν ὁ «Μωραΐτης ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν Σμύρνην.

— Ξέρετε μᾶς λέγει, εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ὁ «Μωραΐτης» εἶχε 1200 Ἰταλοὺς μετανάστας, οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Νεάπολιν. Δὲν μᾶς ἄφησαν μποτίλια γιὰ μποτίλια σαμπάνια καὶ ἄλλα ποτά.

Καὶ ἐκεῖ ποῦ διευθυνόμεθα πρὸς τὴν πρύμνην.

— Νὰ καὶ ὁ ἄλλος φοῦρνος διὰ τὸ ψωμί. Ὑπῆρχεν ἕνας ἀλλὰ δὲν ἔφθανε καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ὅταν ἔμειν ε τὸ ἀτμόπλοιον κατεσκευάσθη καὶ αὐτὸς ποῦ βλέπετε ὁ δεύτερος.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ ἀρτοποιὸς ἐφούρνιζε τὰ φρεσκοζυμωμένα ψωμιά του.

Πρὸς τὴν πρύμνην εἶνε, τὸ ἕτερον τῶν νοσοκομείων τοῦ πλοίου. Ὑπάρχει καὶ ἄλλο διὰ τὰ μεταδοτικὰ νοσήματα.

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ οἱ ἀποθῆκαι τῶν τροφῶν τοῦ πλοίου. Ὁλόκληρον διαμέρισμα πρὸς τὴν πρύμνην. Διαρκῶς ἀνοικτόν. Διαρκῶς ἀναπεπτσμένον πρὸς ὅλους τοὺς ἀέρας τοῦ ὠκεανοῦ. Σᾶς πέρνει γλυκολιγώνουσα ἡ μυρωδιὰ τῶν μήλων καὶ λοιπῶν ὀπωρικῶν. Ἐκεῖ καὶ τὰ βούτυρα καὶ τὰ τυριὰ καὶ πᾶν ἐδώδιμον. Μακαρόνια, ρύζια, κλ. Ὡς πρὸς τὸ κρέας, παστὰ ἐκεῖ δὲν ἔχει. Εἶνε ὅλα ζωντανά. Πέραν πρὸς τὴν πρῴραν τοῦ πλοίου εἰς ἰδιαίτερον διαμέρισμα σταυλίζονται βώδια καὶ πρόβατα ὅσα ἀρκοῦν δι' ἕνα ταξεῖδι 14 ἡμερῶν διὰ 1500 καὶ πλέον πρόσωπα. Χρειάζεται δὲ ὁ «Μωραΐτης» δι' ἓν ταξεῖδι περὶ τὰ 50 βώδια καὶ 180 πρόβατα, Ἑλληνικὰ ὅταν πάῃ. Ἀμερικανικὰ ὅταν γυρίζῃ. Ἑκατοντάδες δὲ ὀκάδας ρυζίου, μακαρονιῶν, ὀσπρίων, ἐλαιῶν, τυροῦ κλ.

Ἡ μαγειρικὴ τοῦ πλοίου ἐννοεῖται γνησίως ἑλληνική. Δὲν εἶνε δὲ αὐτὸ τὸ μικρότερον ποῦ δύναται νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς Ἕλληνας ἐπιβάτας, οἱ ὁποῖοι ταξειδεύουν μὲ Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον, σκιάζονται μὲ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, τρῶνε Ἑλληνικὰ φαγητά. Διασκεδάζουν μ' Ἑλληνικὰ ὄργανα καὶ μ' Ἑλληνικοὺς χορούς. Γιόμα δὲ καὶ βράδυ κρέας μαγειρευτὸ μὲ ρύζι ἢ μακαρόνια καὶ σοῦπα καὶ τυρὶ καὶ λάχανα καὶ δὶς τῆς ἑβδομάδος ὄσπρια καὶ ἐλαίας. Τί ἄλλο καλλίτερο μενοῦ ἢ ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ Σύλλογος «Ἀθηνᾶ Ὑγιεία» ὀψολόγιον; Ἀπέραντα δὲ τὰ ἑστιατόρια τῶν ἐπιβατῶν τῆς Γ΄. θέσεως, καθαρά, ἄνετα, εὐρύχωρα, περιλαμβάνοντα ἕκαστον ἄνω τῶν 300 δαιτυμόνων. Μὲ τὴν ὑπηρεσίαν δὲ τοῦ σκάφους εὐγενεστάτην, προσηνεστάτην, ὑποχρεωτικωτάτην ἀπὸ τοῦ α΄. πλοιάρχου μέχρι τοῦ τελευταίου ναυτόπαιδος.

Ὁ Ροῦζβελτ ὡς ναυτικὸς
(Ἀπὸ Ἀγγλικὸν περιοδικὸν)

Μικρὰ ἀκόμη περιπλάνησις καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς ἐπάνω εἰς τὸν κρατῆρα τοῦ ἡφαιστείου! Ἄνωθεν ἀκριβῶς τοῦ διαμερίσματος τῶν μηχανῶν! Πατῶμεν ἐπὶ τοῦ κικλιδωτοῦ δαπέδου καὶ βλέπομεν κάτω. Βάθος 10—15 μέτρων. Ὡς σκιαί, ὡς φάσματα μᾶλλον περιδυνοῦνται κάτω μηχανικοὶ θερμασταί, ἐν μέσῳ ζεστῆς ἀτμοσφαίρας. Οἱ πελώριοι ὄγκοι τῶν δύο μηχανῶν μὲ τ' ἀναρίθμητα ἐξαρτήματά των ἀναπαύονται κατόπιν τοῦ πολυημέρου ταξειδίου. Καὶ ὑπὸ τὸ δάπεδον τῶν μηχανῶν οἱ φοῦρνοι οἱ καταβροχθίζοντες τὸν ἄνθρακα καὶ δημιουργοῦντες τὴν κολοσσαίαν κινητήριον δύναμιν. 1500 δὲ τόννοι χρειάζονται διὰ κάθε ταξείδιον. Τί κοιλιὰ φλογερὰ ἀχόρταστος!

Τελειώνομεν τὴν ἀληθῶς πετῶντι καλάμῳ περιγραφήν μας ὅπως καὶ ταχεῖ τῷ βήματι ἔγινε καὶ ἡ ἐπίσκεψίς μας, ἡ τόσον ὅμως ἐλκυστικὴ, μὲ τὴν ἐνδιαφέρουσαν πληροφορίαν ὅτι τὰς ἡμέρας τῆς εἰς Νέαν Ὑόρκην παραμονῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπερωκεανείου μοναδικὴ πανήγυρις ἐκεῖ τελεῖται.

Ὅπως εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἀληθινὸν γίνεται προσκύνημα. Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν μὴ ἔχόντων ἐργασίαν ἐπωφελοῦνται τῆς εὐκαιρίας καὶ τὸ στρώνουν εἰς τὸν «Μωραΐτην» τρώγοντες καὶ κοιμώμενοι ἐπ' αὐτοῦ! Ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἀπόρους μετανάστας ὁ «Μωραΐτης» ἐπαναφέρει δωρεὰν ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοιούτους δὲ ἔφερε μὲ τὸ τελευταῖον του ταξεῖδι περὶ τοὺς 30. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ δύο παθόντας ἐν Ἀμερικῇ τὰς φρένας. Ἕκαστος ἐννοεῖ καὶ ἐκτιμᾷ δεόντως τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην προσφέρει εἰς τοὺς συμπατριώτας μας ἡ Ἑλληνικὴ ὑπερωκεάνειος Ἑταιρεία, ἡ ὑπὸ τὴν στιβαρὰν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δημ. Μωραΐτου ὁλοὲν καὶ κρατυνομένη καὶ ἐξυψουμένη εἰς τὴν παγκόσμιον ναυτικὴν κίνησιν.

Ἤδη ὁ «Μωραΐτης» πλέει πρὸς τὸν Ὠκεανὸν ἐπιτελῶν τὸ 4ον αὐτοῦ ταξείδιον. Αἱ ἐγκάρδιαι εὐχαὶ παντὸς Ἕλληνος συνοδεύουν τὸ ὑπερήφανον Ἑλληνικὸν σκάφος εἰς τὸν ἐκπολιτιστικόν, τὸν ἐθνικόν του δρόμον. Καὶ ἡ εὐτυχία καὶ ἡ χαρὰ ἂς στέφῃ πάντοτε τὴν λευκὴν πρῴραν του!

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1827–1907)

Ἀλλὰ τὰ ὀνάρια δὲν ἦσαν τὰ μόνα μέσα τῆς μεταφορᾶς τῶν θεατῶν. Ἐπειδὴ αἱ πέριξ τοῦ θεάτρου ὁδοί, ἢ μᾶλλον αἱ πέριξ αὐτοῦ ἔρημοι ἐκτάσεις, ἦσαν βορβορώρεις καὶ κονοβριθεῖς, οὐδ' ἑνὸς φανοῦ ὑπάρχοντος τότε ἐκεῖ, πολλοὶ κύριοι μετεφέροντο μέχρι τῆς θύρας τοῦ θεάτρου ἐπὶ τῆς ράχεως στιβαρῶν ἀχθοφόρων. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς μεταφορᾶς ἐκαλεῖτο *καλλικούτσα*. Ἐπὶ ἁμαξῶν ἦσαν πολλοὶ ὀλίγοι οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸ θέατρον καὶ τοῦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἁμαξῶν ἦτο ἐλάχιστος, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι τὰ ἀγώγια ἦσαν πολὺ ἀκριβά.

Τὸ τοιοῦτον ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἑξῆς γεγονότος. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν διεδόθη ὅτι αἱ κυρίαι αἵτινες θὰ ἐπαρουσιάζοντο εἰς τὴν αὐλὴν ἔμελλον νὰ φέρωσι ἐσθῆτα πολύτιμον ἀπολήγουσαν εἰς μακρὰν οὐράν. Μόλις ὡς ἐγνώσθη τοῦτο ἀμέσως ἤρχιτε νὰ σχολιάζεται λίαν δυσμενῶς ὑφ' ὅλων, αἱ δὲ ἐφημερίδες δι' ἄρθρων ἐπετέθησαν καυτηριάζουσαι τὴν τοιαύτην ἐπιδημίαν, ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἐφημερὶς «Ἀθηνᾶ» (1) ἐδημοσίευσεν ὁλόκληρον ἄρθρον ἐν τῷ ὁποίῳ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔγραφεν: *Διαδίδεται ὅτι αἱ κυρίαι αἱ παρουσιαζόμεναι εἰς τὴν αὐλήν, μέλλουν νὰ φοροῦν εἰς τὸ ἑξῆς τὸν μακρὸν ἐκεῖνον ἐπενδύτην φουστάνιον, τὰ ὁποῖα ὡς λείψανα τοῦ μεσαιῶνος συνηθίζουν ἀκόμη νὰ φοροῦν αἱ κυρίαι, ὁπότε παρουσιάζονται εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς. Εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν τίνι τρόπῳ θὰ οἰκονομήσουν τὰ συρτοφούστανα αὐτὰ αἱ κυρίαι τῆς πόλεώς μας, ἀφοῦ γνωστὸν τυγχάνει ὅτι οὔτε τόσας ἁμάξας ἔχει ἡ πόλις μας, ὥστε πᾶσα μία κυρία νὰ ἔχῃ τὴν ἁμαξάν της, καθὼς οὔτε τόσα πλούτη εἰς τοὺς Ἕλληνας εἶναι, ὥστε δι' ἕνα χορὸν νὰ πληρώνουν μόνον εἰς τὰς ἁμάξας τρία καὶ τέσσαρα τάλληρα».*

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ αἰτία δι' ἣν τὰ *ὀνάρια* ἀφ' ἑνός, καὶ τὰ *στιβαρὰ νῶτα τῶν Μελιταίων ἀχθοφόρων* ἀφ' ἑτέρου ἐχρησίμευον ὡς μέσα μεταγωγικὰ τῶν φιλομούσων κυριῶν καὶ κυρίων.

Ἡ τελευταία εὐλογία τοῦ **Πατριάρχου** *τῶν Οἰκονομολόγων.*

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΖΩΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΚΑΪΡΟΥ

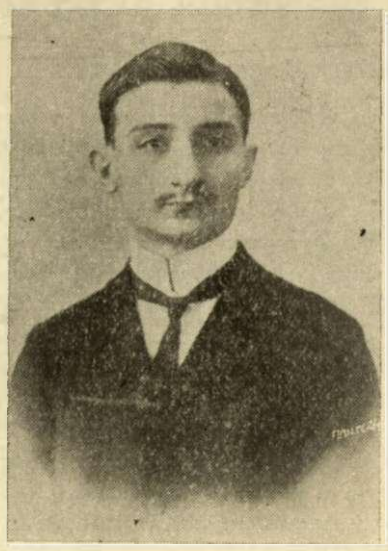

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΟΥΣΣΗΣ
Σύμβουλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου ὁ «Ἰφιτος»

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
Σύμβουλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου ὁ «Ἰφιτος»

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ
Εἰδικὸς Γραμματεὺς τοῦ «Ἰφίτου»

Τὸ ἀνωτέρω θέατρον ἤρξατο τῶν παραστάσεών του μὲ τὸ μελόδραμα Lucia di Lamermour τοῦ Δονιζέτι, τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσεν Ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος καλῶς κατηρτισμένος. Τὸ πρόσωπον τῆς Λουκίας ὑπεκρίθη μία ἐκ τῶν ὀλίγων πρώτης τάξεως ἀοιδῶν, αἵτινες ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἑλλάδα ἡ περίφημος Ρίττα Μπάσσο, διεκρίνετο δὲ ἡ Λούλη, ἡ Ρίτση, ὁ ὑψίφωνος Τσουκέτη καὶ ὁ βαρύτονος Πολάνη.

Ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ θορύβου, ὃν ἤγειρεν ἡ δημοσιογραφία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τῶν μέχρι τῆς σήμερον εἰσέτι σωζωμένων διαφόρων ἀνεκδότων σχετικῶν μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν οὗτινος ἐγένετο πρόξενος, ὡς καὶ τῶν πολλῶν θυσιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθησαν οἱ τότε ἀπόγονοι τοῦ Σοφοκλέους, ἡ Ρίττα Μπάσσο ὤφειλε σὺν τῇ τέχνῃ της—τὴν ὁποίαν, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ ἡ κοινωνία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης—νὰ συνδιάζῃ ὡραιότητα καὶ χάριν.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀνεκδότων, ἅτινα ἐξακολουθοῦν εἰσέτι νὰ φέρωνται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, εἶναι καὶ ὁ πρὸς τὴν Ρίττα φλογερὸς γεροντικὸς ἔρως τοῦ Λόντου, ὅστις διενυκτέρευε σχεδὸν εἰς τὸ θέατρον. Ὁ Λόντος εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ μὴν ἔχῃ οὐδὲ ἕνα ὀδόντα (2), καίτοι δὲ μὴ δυνάμενος ὡς ἐκ τούτου νὰ προφέρῃ τὸ ρ, ἐν τούτοις πρὸς γενικὴν θυμηδίαν, μετὰ τὸ τέλος ἑκάστου ᾄσματος τῆς Ρίττας ἀνεφώνει.

—Μπλάβο Λίττα.

Τοσοῦτον δ' εἶχε γενικευθῇ τὸ πρὸς τὴν Ρίτταν φλογερὸν αἴσθημα τοῦ γηραιοῦ Λόντου καὶ αἱ παραφθαρμέναι λέξεις τὰς ὁποίας εἰς τὰς στιγμὰς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του ἀνεφώνει, ὥστε ὁσάκις προέβαλεν εἰς γωνίαν τινὰ τῆς ὁδοῦ ἤκουε πανταχόθεν ἀντηχούσας τὰς λέξεις:

—Μπλάβο Λίττα (3)

(Ἕπεται συνέχεια)

Θεόδ. Ν. Συναδινὸς

(1) Φύλλον 11 Ἰανουαρίου 1839.
(2) «Τοξότης» Ὀρφανίδου φύλλον Γ'.
(3) «Περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου» Θ. Βελλιανίτου. «Ἑστία», ἔτος 1893, τόμος Β'. σελὶς 324.

Διὰ πληθώραν ὕλης ἡ συνέχεια τῆς Διαλέξεως τοῦ κ. Κούσουλα, τοῦ «Πῶς μᾶς βλέπουν οἱ ἄλλοι» **εἰς τὸ ἑπόμενον.**

—Ἡ φάλαινα καὶ οἱ ρευματισμοί.

Εἰς μίαν παράλιον πόλιν τῆς Αὐστραλίας εἰς τὴν Twofold Bay ὅπου εἶνε καὶ σταθμὸς φαλαινῶν ἕνας ἔκανε κούρα τῶν ρευματισμῶν του εἰς ἓν Κατάστημα. Μίαν ἡμέραν ἀφοῦ ὁ ρευματιῶν ἔφαγε καὶ ἔπιε ὑπὲρ τὸ δέον μὲ δυὸ φίλους του, ἐβγῆκε εἰς τὴν παραλίαν ὅπου ἦτο ριγμένη μιὰ μπαλαίνα τὴν ὁποίαν εἶχον ἀνοίξει. Ὁ ἀσθενὴς μὴ ἠξεύρων τί ἔκανε εἰς τὴν μέθην του ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πελώριον πτῶμα τοῦ κήτους καὶ ἀνεπαύθη. Ἔπειτα ἀπὸ δύο ὧρες ἐξύπνησε χωρὶς ἴχνος τῆς μέθης της καὶ, ὅπερ σπουδαιότερον καὶ καταπληκτικότερον καθολοκληρίαν θεραπευμένος ἀπὸ τοὺς ρευματισμούς του! Τώρα προστρέχουν ἐκεῖ πολλοὶ ρευματιῶντες καὶ ὅταν πιάνεται μιὰ μπαλαίνα οἱ ψαράδες τὴν κόβουν εἰς μεγάλα κομμάτια καὶ οἱ πάσχοντες μένουν μέσα διὰ δύο ὧρες!

Ἡ κακὴ ἀριθμητικὴ τοῦ κ. Σιμοπούλου

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Σὲ πέλαγο ἁμαρτιῶν ἡ γῆ ἐκολυμποῦσε
Κι' εἶχε ξεπέσει τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀληθινοῦ ἡ λατρεία,
Ἡ ἀδικία μοναχὰ βασίλευε στὸν Κόσμο,
Κι' ἡ ἀρετὴ εὑρίσκονταν ἀγνώριστη καὶ ξένη.

Ἄγρια μαυρίλα τρίσφηχτη τὸν Κόσμο εἶχ' ἀγκαλιάσει,
Ὁ ἀδερφὸς στοῦ ἀδερφοῦ ἐμέθαε τὸ αἷμα
Τὰ τέκνα του δὲν γνώριζεν ὁ δύστυχος πατέρας
Κι' ἡ μάννα ἐκοιμόντανε σὲ βρομερὸ κρεβάτι
Τὸν γυιό της μὲς στὴν ἀγκαλιὰν ὡς ἄντρα της κρατῶντας.

Καὶ ὁ Θεὸς ἀπὸ ψηλά, κυττάζοντας μὲ λύπη,
Τὴν Πλάση τὴν ἁμαρτωλή, τὸν κολασμένον Κόσμο,
Τὸν Γυιό του τὸν μονάκριβο μὲ τὸν Ἀρχάγγελό του
Νὰ ἐξαποστείλῃ εὐδόκησε σὲ μιᾶς Παρθένας κόλπους,
Νὰ σαρκωθῇ, νὰ γεννηθῇ στὴν Γῆν ὁ Ἐπουράνιος
Καὶ σὰν Θεὸς καὶ ἄνθρωπος τὸ Ψέμα νὰ νικήσῃ.

Κι' ἄξαφνα μέσα στὸ πυκνὸ τῆς νύχτας τὸ σκοτάδι
Ἔκλαμπρο ἀστέρι φαίνεται, ποῦ ἔγεινε ἡ νύχτα μέρα.
Πρῶτοι τ' ἀντίκρυσαν γλυκὰ οἱ Μάγοι κ' οἱ Ποιμένες
Καὶ τρέξανε μὲς στὴ Σπηλιά, στὴ Φάτνη τῶν ἀλόγων,
Καὶ τὸν νιογέννητον Θεὸ προσκύνησαν μ' ἀγάπη,
Δοξάζοντας καὶ ψάλλοντας μαζὺ μὲ τοὺς Ἀγγέλους:
—«Λαοὶ χαρῆτε! Σήμερα γεννήθηκε ὁ Χριστός μας!»
Κι' ὅλος ὁ Κόσμος τῶμαθεν, Ἀνατολὴ καὶ Δύση.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΚΩΜΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Πῶς ὁ κ. Σιμοπουλος ἐστέγασε τοὺς πρόσφυγας!

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

στὸ συμπέρασμα ποῦ σᾶς εἶπα, δὲν εἶχε βρεθῆ εἰς σημεῖον νὰ ἔχῃ ν'ἀπαντήσῃ ναὶ ἢ ὄχι. Μοῦ φαίνεται ὅμως ἀδύνατον νὰ ἄλλαξαν τὰ αἰσθήματα τῶν ἀνθρώπων μας ἀπὸ μιὰ μέρα στὴν ἄλλην : ὁπωσδήποτε ὁ παπᾶς πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὴν τιμὴν ποῦ τοῦ κάματε. Ἐγὼ δέ, δὲν ἔχω καὶ τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς ἀρνηθῶ τὸ χέρι τῆς ἀνεψιᾶς μου.

—Καὶ σὲ τί θὰ προκόψω ἐὰν μοῦ τὴν ἀρνῆσθε σεῖς ἢ ὁ πατέρας της ;

—Γιατρέ, εἶναι ἀνάγκη ἡ προξενειὰ νὰ πάῃ ἐκεῖ ποῦ στέλνεται. Ξέρω τί κάνω,καὶ θὰ ἰδῶ τὰ συμφεροντά σας μὲ ὅλη τὴν καρδιά μουπερισότεροάφ' ὅτι φαντάζεσθε. Ἡ θέσις σας εἶναι περιωπῆς, ἔχετε ὡς ἐκ τούτου ἐχθρούς· δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ τοὺς ἀφήσουμε νὰ κακολογᾶνε.

—Πῶς ;

—Νά, τώρα ποῦ μιλοῦμε, ὅλοι στὸ Στρασβοῦργο σᾶς θεωροῦν ἀρραβωνιασμένον μὲ τὴν Ἄδδα· τοῦτο σημαίνει (δὲν σᾶς κατηγορῶ διὰ τοῦτο) ὅτι τῆς κάματε λιγάκι κόρτε. Αὔριον ὁ ἀνεμοδείκτης γυρίζει· θὰ μάθουν ὅτιδὲν πηγαίνετεπλειὰ στὸ σπίτι τοῦ παπᾶ. Μεθ' αὔριον ἢ σὲ τρεῖς μῆνες, θὰ σᾶς ἰδοῦν νὰ κάμετε κόρτε εἰς τὴν Λουΐζα Τερέζα ἢ Δωροθέα, ἔπειτα ὅτι διατάζετε ἕνα καινούργιο φράκο διὰ νὰ τὴν στεφανωθῆτε.

— Ὄχι.

— Ναί ! διότι σᾶς κόλλησε στὸ μυαλὸ ἡ ἰδέα τῆς πανδρειᾶς, καὶ ὅταν ἕνας ἔχει φθάσει σαὐτὸ τὸ σημεῖον παντρεύεται τὴν πεῖνα, τὴν πανούκλα καὶ τὸν πόλεμο παρὰ νὰ μείνῃ ἀνύπανδρος. Εἴσθε εἰς τὴν ἄκρα τῆς τάφρου· κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πῇ πότε θὰ πηδήσετε στὴν ἄλλη μεριά, ἀλλὰ τὸ πήδημα θὰ τὸ κάμετε, ἰατρέ, καὶ ἂν προχωρεῖτε λίγο πρὸς τὰ πίσω, πειὸ καλὰ ἀκόμη θὰ πηδήσετε· εἶνε ἕνα ἀναπόφευκτον εὐτύχημα.

— Ἂς τὸ ὑποθέσουμε.

— Καλά, θέλω λοιπὸν μιὰ ἡμέρα ἐὰν οἱ ἐχθροί σας σᾶς κατηγορήσουν ὅτι ἀφήσατε στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ τὴν δεσποινίδα Κόλβ ἀφοῦ τὴν εἴχατε ζητήσῃ προτοῦ νὰ βγῇ ἕνας ἄνθρωπος ὅπως πρέπει, σᾶν τὸν ἀδελφόν μου τὸν παπά, καὶ νὰ τοὺς διαψεύσῃ. Μὲ ἐννοεῖτε ;

—Τὸ μέτρον σας μοῦ φαίνεται περιττὸν ἀλλὰ φανερώνει καλὰ αἰσθήματα· ἐμπιστεύομαι τὰ πάντα στὰ χέρια σας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ. . . Χαίρετε, ἀγαπητὲ Κύριε Κόλβ· Ποῖος ξέρει πότε θὰ ξαναϊδοθοῦμε !

— Ἔ ! ὅταν θέλετε ! ἡ ἀνεψιά μου δὲν εἶνε καμωμένη ἀπὸ . . . καὶ σᾶς ἐγγυοῦμαι ὅταν δὲν θὰ ἀνάψῃ ἀμέσως ἅμα σᾶς ἰδῇ. . . »

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ψυχράν τινα καὶ παγετώδη πρωΐαν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μικρὸν παιδίον δέκα ἕως δώδεκα ἐτῶν ἐβάδιζεν ὁλομόναχον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐκ τοῦ χωρίου Κ. εἰς τὴν πόλιν Δ. φέρον μικρὸν δέμα ἐπὶ τῶν νώτων του καὶ κρατοῦν ὀζώδη ῥάβδον εἰς τὴν χεῖρα.

Τὸ παιδίον αὐτὸ ἦτον ὀρφανόν.

Ὁ πατήρ του πρὸ ἑνὸς ἔτους εἶχεν ἀποθάνει πεσὼν ἐντίμως καὶ γενναίως ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἐνῷ ἠγωνίζετο, ὑπὲρ τῆς κινδυνευούσης πατρίδος του, καὶ ἓξ μῆνας μετὰ ταῦτα ἡ δυστυχισμένη μήτηρ του ἀπέθανε καὶ αὕτη, καταβληθεῖσα ἐκ τῶν κόπων καὶ ὑποκύψασα εἰς τὴν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της θλῖψιν. Πρὶν δὲ ἀποθάνῃ, ἐκάλεσε τὸν υἱόν της πλησίον της καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν·

—« Ἀγαπητό μου παιδί, ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον μου δὲν θὰ σοῦ μείνῃ πλέον ἄλλο στήριγμα παὶ ἄλλη βοήθεια εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ἢ ὁ Πανάγαθος Θεὸς, ὁ πατὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Εἶμαι βεβαία ὅτι δὲν θὰ σὲ ἐγκαταλείψῃ ποτὲ ἐφ' ὅσον πρῶτος σὺ δὲν δὲν τὸν ἐγκαταλείψῃς ἢ τὸν λησμονήσῃς. Νὰ ἐνθυμῆσαι λοιπὸν τὰς περὶ εὐσεβείας καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀφοσιώσεως διδασκαλίας καὶ συμβουλὰς τὰς ὁποίας σοῦ ἐδώκαμεν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ σου· νὰ ἐργάζησαι ὅσον περισσότερον δύνασαι, νὰ μὴν ἀδικῆς καὶ νὰ μὴν κακολογῆς κανένα καὶ πρὸ πάντων νὰ ἐκπληρώνῃς καὶ νὰ ἐκτελῆς ἐπιμελῶς καὶ μετ' ἀκριβείας τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καθηκοντά σου, φυλάττων τὰς θείας ἐντολάς του.....»·

Μετ ὀλίγον δέ, προσέθεσε :

—«Διατήρησον μετ' ἐπιμελείας καὶ προφύλαξον μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὸ ἱερὸν μετάλλιον τὸ ὁποῖον ἐξήρτησα διὰ ταινίας ἐκ τοῦ λαιμοῦ σου τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς σου Τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, καὶ ἂν τύχῃ ἡμέραν τινὰ καὶ δυστυχήσῃς, ἐπικαλέσθητι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τὴν Μητέρα του τὴν Παναγίαν Μαρίαν.....»

Καὶ ὡς εἶπε ταῦτα, ἀπέθανε.

Τὸ παιδίον μεῖναν μόνον εἰς τὸν κόσμον, δὲν ἐλησμόνησε τὰς συμβουλὰς τῆς γλυκειᾶς του Μάνας. Ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἑπομένης νὰ ἐργάζηται πορευόμενον εἰς τὰς πέριξ ἐπαύλεις καὶ ζητοῦν ἐργασίαν σύμφωνον πρὸς τὰς μικρὰς του δυνάμεις, ἄλλοτε μὲν δένον δεμάτια χόρτου, ἄλλοτε θερίζον, ἄλλοτε κάμνων θελήματα ἀνὰ τὰ πλησίον χωρία καὶ ἄλλοτε ὁδηγοῦν αἶγας ἢ πρόβατα εἰς βοσκήν. Πλὴν ἦλθε καὶ ὁ χειμών, ἡ κακὴ αὕτη τοῦ ἔτους διὰ τοὺς πτωχούς ἐποχή καὶ μὴ εὑρίσκον πλέον ἐν τῷ χωρίῳ ἐργασίαν ὅπως ἀσχοληθῇ καὶ δι' αὐτῆς ζήσῃ, ἔλαβε λίαν πρωΐ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν πόλιν, ὅπως ἐκεῖ ζητήσῃ καὶ εὕρῃ ἐργασίαν. Ἡ ἡμέρα ἔκλινε πρὸν τὴν δύσιν καὶ ἡ χιὼν ἔπιπτε ἀφθόνως,ὅτε τὸ παιδίον ἔφθασεν εἰς μέγα δάσος, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ διέλθῃ πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὴν πόλιν. ἐβάδισεν ἀκόμη ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον, πλὴν, μετ ὀλίγον καταβληθὲν ἐκ τῆς πείνης καὶ τῶν κόπων τῆς πολυώρου ἄνευ ἀναπαύσεως πορείας του, παγῶσαν καὶ ἀποναρκωθὲν ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους, ᾐσθάνθη τὰ δυνάμεις του ἐκλιπούσας καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τῆς παγωμένης γῆς, χῦνον δάκρυα ἀπογοητεύσεως καὶ ἀπελπισίας.

Αἴφνης, ὡς ἐκ θείας ἐπνεύσεως, ἐνθυμεῖται, ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶναι ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, λαμβάνει θάρρος, ἀνεγείρεται μετὰ μεγάλου κόπου,γονυπετεῖ καὶ δρᾶττον εἰς τὰς χεῖράς του τὸ ἐκ τοῦ λαιμοῦ του πάντοτε κρεμάμενον πολύτιμον μετάλλιον, μοναδικὸν ἐνθύμημα τῆς προσφιλοῦς του Μητρός, κατασπάζεται τὰς ἐπ' αὐτοῦ εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ καταφεῦγον εἰς τὸν μέγαν παρηγορητὴν τοῦ κόσμου, ἀπευθύνει πρὸς αὐτὸν μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ συντριβῆς καρδίας τὴν ἀκόλουθον προσευχήν.

—Ὦ! Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, εἶσθε ἐδῶ κάτω τὸ μόνον μου στήριγμα, ἡ μόνη μου βοήθεια, ἡ μόνη μου ἐλπὶς ἀφότου ὁ πατήρ μου καὶ ἡ χρυσῆ μου μητερούλα μὲ ἄφησαν μόνον πτωχόν, ἐγκαταλελειμμένον καὶ ἄγνωστον εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον. Μὴ ἀνέχεσθε,μὴ θέλετε Θεέ μου, ὅπως κατ αὐτὴν τὴν εὐτυχῆ διὰ τὸν κόσμον νύκτα, καθ' ἣν ἦλθετε διὰ νὰ σώσητε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἕνα δυστυχὲς ὀρφανὸν χαθῇ ἐκ τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς πείνης.Δὲν ἔχω ἄλλον πατέρα ἢ Σᾶς, δὲν ἔχω ἄλλην μητέρα ἢ Σᾶς. Ἰησοῦ Χριστὲ!! Παναγία μου Μαρία!! Λυπηθῆτέ με καὶ ἐλεήσατέ με!!

Καὶ τὸ κακόμοιρον τὸ παιδὶ κατέπεσε λιπόθυμον.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ φύλαξ τοῦ δάσους, πηγαίνων ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν συνήθη πέριξ καὶ ἐντὸς τοῦ δάσους περιπολίαν του ἐπέρασε πλησίον τοῦ μέρους, ὅπου τὸ ὀρφανὸν παιδίον εἶχεν καταπέσει. Πλησιάζει, τὸ ἀνεγείρει καὶ ἀφοῦ ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸ ἐρωτήσεις τινας, τὸ παρηγορεῖ, τὸ λαμβάνει ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τὸ ὁδηγεῖ εἰς τὸν οἶκόν του. Εἰσερχόμενον εἰς τὴν φιλόξενον ταύνην κατοικίαν, τὸ παιδίον βλέπει πέριξ πυρᾶς σπινθηροβολούσης τὴν σύζυγον τοῦ δασοφύλακος ἐργαζομένην καὶ τὰ τρία του τέκνα ἀφωσιωμένα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν θρησκευτικῶν βιβλίων, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ δωματίου τὴν τράπεζαν ἐστρωμένην διὰ τὸ ἑσπερινὸν δεῖπνον των.

Τὸ ὀρφανὸν ἐγένετο δεκτὸν μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας ὑπὸ τῆς καλῆς ταύτης καὶ πράγματι χριστιανικῆς οἰκογενείας. Ἀφοῦ ἔφαγε, διηγήθη πῶς ἀπώλεσε τοὺς γονεῖς του, καὶ πῶς ἡ Θεία Πρόνοια ἦλθε πρὸς βοήθειάν του. Ὁ δασοφύλαξ καὶ ἡ σύζυγός του τόσον συνεκινήθησαν ἐκ τῶν δυστυχημάτων του καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν εὐσεβείας του, ὥστε ἀπεφάσισαν νὰ λάβωσ περὶ αὐτοῦ πρόνοιαν.

—«Παιδί μου, τῷ λέγει ὁ δασοφύλαξ θέλεις νὰ μείνῃς μαζῆ μας;

—«Ὦ! ἐὰν τὸ θέλω, ἀπεκρίθη τὸ παιδίον εἴσθε τόσον καλοί....

Καὶ τὸ ἑσπέρας προτοῦ κοιμηθῇ τὸ πτωχὸν ὀρφανόν,ἐπανέλαβε πολλὰς φορὰς μετ' ἀγάπης, εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ δύο ὀνόματα. Τοῦ σήμερον γεννηθέντος διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ὑπεραγίας Μητρός Του, τῆς Παναχράντου Μαρίας.

Ἐν Πάτραις

Κοσμᾶς Π. Θανέμης

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

—ΦΑΓΗΤΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Ἡ «Ἀλήθεια» ἀφιερώνει τὴν στήλην αὐτὴν εἰς διάφορα γλυκύσματα,τῶν ὁποίων τὴν συνταγὴν δίδει εἰς τὰς ἀναγνωστρίας της Ἀγγλικὴ ἐφημερίς. Δὲν πρόκειται καθὼς θὰ ἴδετε περὶ ἐπιθυμίας μας νὰ εἰσαγάγωμεν ἐν Ἑλλάδι, εἴδη καὶ φαγητὰ ξένα, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ δώσωμεν φιλοξενίαν εἰς μιὰ μαυρομάτα μας ρωμηοπούλα, τὴν σταφίδα, ἡ ὁποία εἰς τὰς συνταγὰς αὐτὰς μᾶς ἐπανέρχεται μόνον μὲ ἐγγλέζικη περιβολήν. Τῷ ὄντι ὅτι μᾶς κατέπλιξε εἰς τὰς συνταγὰς αὐτὰς ὑπῆρξεν τὸ ὅτι εἰς πάσας κυριαρχεῖ ἡ χρυσή μας ἡ σταφίδα. Καὶ ἀκούσατε προπάντων πῶς τὴν χαρακτηρίζει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς :

« Ἡ καλητέρα χαρὰ καὶ ὠφέλεια, λέγει, τῶν χριστουγεννιάτικων φαγητῶν εἶνε νὰ τὰ παρασκευάζετε μὲ εἴδη τὰ ὁποῖα νὰ εἶνε ἀληθινὰ θρεπτικά. Ἐκ δὲ τῶν ξηρῶν ὀπωρικῶν τὰ ὁποῖα φυσικὰ θὰ μεταχειρισθῆτε κανὲν δὲν εἶνε τόσον **ὑγιεινὸν** καὶ **γεμάτο θρεπτικῶν οὐσιῶν** ὅσον **ἡ κορινθιακὴ σταφίς, ἡ ὁποία καθαρίζει καὶ πλουτίζει τὸ αἷμα καὶ περισσότερον παντὸς ἰατρικοῦ συντελεῖ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ὑγείας.**

Κατόπιν τούτου δὲν ἐδιστάσαμεν νὰ ἀφιερώσωμεν τὴν στήλην ταύτην εἰς φαγητὰ ὧν ἡ βάσις εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικὸν προϊόν. Αἱ νοικοκυραί μας δύνανται νὰ δοκιμάσουν τὴν παρασκευὴν αὐτὴν ὅπως ἔχουν ἢ καὶ μὲ τροποποιήσεις τὰς ὁποίας αὐταὶ θὰ νομίσουν ἐνδεδειγμένας ὡς ἐκ τῆς μαγειρικῆς μας. Θὰ εἶνε δὲ εὐτυχὴς ἡ «Ἀλήθεια» ἐὰν εἰσάγουσα, τῇ τοιαύτῃ ὑποδείξει, καὶ ἐν τοιοῦτον ἔστω γλύκισμα ἐξ ὅσων ἀποτελοῦν τὸ ἐντρύφημα τῶν Ἄγγλων, ὅτι θὰ ἔχει συντελέσῃ ἔστω καὶ ἐλάχιστα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ θρεπτικοῦ καὶ ὑγιεινοῦ προϊόντος ἐξ οὗ ἐξηρτᾶται ἐν μεγίστῃ κλήμακι ἡ εὐημερία τῶν τε δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας μας.

—Τηγανίτες ἀπὸ σταφίδα.

Συνταγή. — Τρία αὐγά, 30 δράμια ἀλεύρι πρώτης ποιότητος. 40 δράμια σταφίδα, 4 κουτάλια τραπέζης βασμένο ρίζι, λίγη σάκχαρη, τριμμένο μοσχοκάρυδο, ἑκατὸ δράμια γάλα, μιὰ δακτυλιὰ ἁλάτι, καὶ λίπος διὰ τηγάνισμα.

Τρόπος παρασκευῆς. — Ἀναμίξατε τὸν κρόκον τῶν αὐγῶν μὲ τὸ ἄλευρον προσθέτοντες κάθε τόσο λίγο γάλα ἕως ὅτου κατορθωθῇ ἓν μίγμα ἁπαλὸ καὶ ὑπόξανθο. Προσθέσατε τὸ ἁλάτι εἰς τὰ ἀσπράδια τῶν αὐγῶν, καὶ κτυπίστε δυνατά, ἔπειτα ἀνακατώσατέ τα ἐλαφρὰ μέσα στὸ μίγμα, προσθέσατε τὴν σταφίδα, τὸ ρίζι, τὸ μοσχοκάρυδο, καὶ ἀρκετὴ ζάκχαρη ἵνα δώσῃ γλυκεῖαν γεῦσιν. Ἔπειτα χύνετε τὸ μίγμα μὲ γεμάτες κουταλιὲς ἐντὸς ζεστοῦ λίπους καὶ τηγανίζετε ἕως ὅτου τὸ χρῶμα καταστῇ μαυροειδές. Μετὰ ταῦτα στεγνώνετε τὲς τηγανίτες μὲ πανὶ ἢ χαρτὶ, καὶ πασπαλίζετε ἐπάνω ζάχαρη. Μετὰ ταῦτα δὲν μένει ἄλλο παρὰ νὰ σερβίρωνται μαζωμένες σὲ ἕνα ζεστὸ πιάτο.

—Τοῦρτα ἀπὸ σταφίδα...

Συνταγή.—75 δράμια πάστα εἰς φύλλον 50 δράμια σταφίδα, μισὸ κουταλάκι διαφόρων μυρωδικῶν, 30 δράμια ζάχαρη καὶ 10 δράμια βούτυρον.

Τρόπος παρασκευῆς.—Χωρίσατε τὴν πάστα εἰς 12 κομμάτια, μὲ τὰ ὁποῖα σχηματίζετε κυλίνδρους, τοὺς ὁποίους κόβετε εἰς στρογγυλὰ κομμάτια τοῦ αὐτοῦ μεγέθους. Ἀνακατώνετε τὴν σταφίδα, τὴν ζάκχαρην καὶ τὰ μυρωδικὰ μαζὶ καὶ βάζετε ἀπὸ τὸ μίγμα ἕνα κουτάλι γεμάτο εἰς κάθε στρογγυλὸ κομμάτι τῆς πάστας προσθέτοντες ἀπὸ λιγουλάκι βούτυρον καὶ λίγες σταγόνες νεροῦ· ἔπειτα βρέχετε τὴς ἄκρες καὶ τὴς τραβᾶτε ὥστε νὰ τὰς ἑνώσετε εἰς τὴν κορυφήν, ἔπειτα πλακώνετε λίγο μὲ τὸ χέρι γυρίζετε τὴν στιματισθεῖσαν τοῦρτα καὶ τὴν στρεφογυρίζετε πολὺ ἐλαφρά. Ἔπειτα τὴν βάζετε σὲ ἕνα τενεκεδένιο δίσκο τοῦ φούρνου τὴν ἀλείφετε μὲ αὐγὸ κτυπημένο, κάνετε τρεῖς ἢ τέσσαρες ἐντομὰς εἰς νὴν κορυφὴν καὶ ψήνετε γιὰ 25 λεπτὰ περίπου.

—Πουδίγγα Νέλσων.

Συνταγή.—20 δράμια ἄλευρον, 30 ψίχα κέκ 20 δράμια κοπανισμένο ἀμύγδαλο, 10 δράμια σταφίδα, ἕνα κουταλάκι κοπανισμένη κανέλλα, 10 δράμια βωδινὸ λίπος λεπτὰ κομματιασμένο, τρία αὐγά, 50 δράμια γάλα, ἕνα ποτήρι οἴνου Ξερὲς, (βάλετε καλὸ μοσχάτο) φλουδίτσα λεμονιοῦ.

Τρόπος παρασκευῆς.—Ἀλείψατε μὲ βούτυρον μίαν φόρμαν πουδίγγας καὶ ρίψατε τὴν σταφίδα εἰς τὸ μέσον καὶ εἰς τὰ πλάγια. Ἀναμίξατε τὸ ἄλευρον μὲ τὸ γάλα καὶ βράσατέ το γιὰ λίγα λεπτά. Ὅταν κρυώσῃ. ἀνακατώσατε εἰς τὰ κτυπημένα αὐγά, τὴν ψίχα τοῦ κέκ τὸ ἀμύγδαλο, τὸ λίπος, τὴν κανέλλα, τὴν τριμμένη φλοῦδα λεμονιοῦ,τὴν ζάκχαρη καὶ τὸ κρασὶ τοῦ Ξερές. Ἀναμίξατε καλὰ καὶ ἔπειτα γεμίζετε μὲ αὐτὰ τὴν ἑτοιμασθεῖσαν φόρμα. Μαγειρεύσατε στὸν ἀτμὸ διὰ μιάμισυ ἢ δυὸ ὧρες. Καὶ σερβίρετε ἔπειτα μὲ τὴν κονσέρβα ἢ τὸν χυμὸν τῆς σταφίδος.

—Μαύρη πουδίγγα.

Συνταγή. — 75 δράμια ἄλευρον, 2 αὐγά, 150 δράμια γάλα, 45 δράμια σταφίδα, μιὰ δακτυλιὰ ἁλάτι.

Τρόπος παρασκευῆς.— Κοσκινίσατε τὸ ἄλευρι μέσα σὲ ἕνα δοχεῖον βάζετε ἔπειτα τὸ ἁλάτι. Κτυπᾶτε τὰ αὐγὰ καὶ ἀνακατώνετε λίγο τὴ φορὰ τὸ ἄλευρι, προσθέτοντες ὁμοίως λίγο λίγο τὸ γάλα καὶ κάμνετε ἕνα μίγμα. Ἀλείφετε μὲ βούτυρο ἕνα μεγάλο ἢ δυὸ μικρὰ δοχεῖα τῆς πουδιγγας Σκορπίζετε μέσα τὴν σταφίδ καὶ χύνετε μέσα τὸ παρασκευασθὲν μίγμα. Σκεπάζετε τὸ δοχεῖον μὲ χαρτὶ ἀλειμένο μὲ βούτυρο καὶ μαγειρεύετε στὸν ἀτμὸ διὰ μίαν ὥραν.

Σ. Α. Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. ἀναγνῶσται μας. ἢ αἱ κκ. ἀναγνώστριαι αἱ ὁποῖαι δοκιμάσουν τὴν τὴν παρασκευὴν τῶν ἄνω ἐδεσμάκων νὰ μᾶς εἰδοποιήσουν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Νέα ταχυδρομικὴ ἐφεύρεσις.

— Φιλιά... διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς.

ΔΕΝ τὸ πιστεύετε καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές ! Δὲν στέλλονται μόνον χρήματα μὲ ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς ἀλλὰ καὶ... φιλήματα, τὰ ὁποῖα ἐξαργυρώνονται *ἐν ὄψει* ὅπως καὶ τὰ χρήματα !

Ἡ ἐπιταγὴ αὕτη ἡ ὁποία περιεῖχε χρήματα καὶ φιλιὰ ἦτο... Χριστουγεννιάτικη καὶ ἐξηργυρώθη εἰς ἓν ταχ. γραφεῖον τῆς Ἀγγλίας. Ἰδοὺ ὁλόκληρος ἡ ἱστορία :

Ἐπλησιάζεν ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ ἔκλειεν τὸ γραφεῖον του ὁ ταχ. ὑπάλληλος ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιτογῶν, ὅταν τὴν τελευταίαν στιγμὴν εἰσέρχεται πεταχτὴ εἰς τὸ γραφεῖον του μιὰ δροσερὰ καὶ νόστιμη κοπέλλα ἕως 16 ἐτῶν καὶ παρουσιάζει πρὸς τὸν ὑπάλληλον μίαν ἐπιταγήν. Οὗτος ἀφοῦ ἐξήτασεν τὴν ἐπιταγὴν τῆς ἔδωκε τὰ χρήματα. Συγχρόνως ὅμως ἠρώτησε τὴν κοπέλλαν ὁ ὑπάλληλος ἐὰν αὐτὴ εἶχε διαβάσει τί ἔγραφεν ἡ ἐπιταγὴ εἰς τὸ περιθώριον.

— Ὄχι ! ἀπεκρίθη. Διότι δὲν ξέρω νὰ διαβάζω. Ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ τὸ διαβάσετε σεῖς ;

Ὁ νεαρὸς τότε ταχ. ὑπάλληλος ἐδιάβασε τὰ ἑξῆς :

«Σᾶς ἀποστέλλω δέκα σελήνια καὶ μιὰ δωδεκάδα φιλιά».

Ἀτενίζων τότε γλυκὰ τὴν κόρην προσέθεσε.

— Τώρα σᾶς ἐπλήρωσα τὰ σελήνια, μοῦ φαίνεται ὅτι θέλετε καὶ τὰ φιλια, ἔ ;

— Ναί, εἶπεν ἡ κόρη. Ἐὰν μοῦ ἔστειλεν ἐκεῖνος καὶ φιλιὰ τὰ θέλω καὶ αὐτά.

Καὶ ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον ! Διότι εἶνε περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ταχ. ὑπάλληλος εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἐπλήρωσε καὶ τὰ φιλιὰ κατὰ τρόπον μάλιστα ἀριστοτεχνικόν !

Καταγοητευμένη ἡ νέα ἅμα ἔφθασεν εἰς τὸ σπῆτι της εἶπεν εἰς τὴν μητέρα της.

— Μητέρα αὐτὸ τὸ ἰδικόν μας ταχυδρομικὸν σύστημα εἶνε μεγάλο πρᾶγμα, καὶ γίνεται ὁλοὲν καὶ καλλίτερο. Ὁ Τζίμμυ μοῦ ἔστειλεν μιὰ δωδεκάδα φιλιὰ μαζὺ μὲ τὰ χρήματα καὶ ὁ ταχ. ὑπάλληλος μοῦ ἔδωκεν εἴκοσι !..

Ἰδοὺ ἀληθῶς καινοτομία, ἡ ὁποία δὲν θὰ δυσαρεστοῦσε βέβαια καὶ τοὺς ἰδικούς μας ταχυδρομικοὺς ἂν εἰσήγετο.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΠΙ πληθυσμοῦ 41 000.000 ποῦ ἔχει ἡ Ἰαπωνία μόνον 441 Ἰάπωνες ἔχουν περιουσίαν μεγαλειτέραν τῶν 2.500.000 φρ.

Ο Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας καὶ ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν οἱ δύο τους κυβερνοῦν περισσότερον ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῶν κατοίκων ὅλου τοῦ κόσμου.

ΟΙ Παρισινοὶ κατ' ἔτος τρῶνε τὸ κρέας 30, 000 ἀλόγων.Κάθε ἄλογο δίδει 369 λίτρας κρέας.

Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ Κάφροι κλέβουν ἀπὸ τ' ἀδαμαντωρυχεῖα τῆς Κιμπερλέης (Νοτίου Ἀφρικῆς) ἀδάμαντας ἀξίας 250,000 λιρῶν !

Μολονότι ἡ θάλασσα σκεπάζει τὰ 3)4 τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῆς γῆς, δὲν ἐπαρκεῖ ὅμως κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνθρώπων. Μόνον 3 ο|ο ἐκ τῶν ἀνθρώπων κερδίζουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

Η ἐπιδερμὶς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν ἐθνῶν τινων εἶνε παχυτέρα ἀπὸ ἄλλων ἰδιαιτέρως εἰς θερμὰ κλίματα. Αἴφνης ὁ μαῦρος τῆς Κεντρώας Ἀφρικῆς ἔχει ἐπιδερμίδα διπλασίως χονδρότερη ἀπὸ τὴν ἐπιδερμίδα τοῦ Εὐρωπαίου Ἡ ἐπιδερμὶς τοῦ μαύρου εἶνε πλέον χονδρότερη εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαιμὸν ἵνα τὸν προφυλάττῃ ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Ο κάτοικος τῆς Κορέας δὲν κόβει ποτὲ τὰ μαλλιά του ἢ τὰ γένεια. Ἐὰν τὰ κόψῃ θεωρεῖται ὅτι ἀτιμάζει τοὺς γονεῖς του τοὺς ὁποίους σέβεται σφόδρα. Κάθε τρίχα, ἡ ὁποία ἤθελε πέσει ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ἀπὸ τὰ χέρια του ἢ ἀπὸ οἱοδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ σωματός του μαζεύε-

ται καὶ φυλάσσεται ἐπιμελῶς ἐντὸς τοῦ φερέτρου του ὅταν ἀποθάνῃ ἵ α ὅλα τὰ μαλλιὰ ἀποδοθοῦν ἀπείρακτα εἰς τὴν μητέρα Γῆν.

ΙΠΠΙΚΟΝ ἀπό... βώδια! τὸ ἠξεύρατε; Λοιπὸν ὑπάρχει καὶ τοιοῦτον ἱππικὸν ἢ μᾶλλον βωδικόν! Εἰς μίαν κτῆσιν τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν ἀπέναντι τῆς Μαδαγασκάρης. Οἱ ἰθαγενεῖς κάτοικοι ἀποτελοῦν ἓν σῶμα ἱππικοῦ καὶ ἱππεύουν... εἶδος βωδιοῦ ἐντοπίου ἐκτελοῦντες μὲ αὐτὰ ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις των. Τὰ βώδια ταῦτα εἶνε... πολὺ λεπτὰ καὶ ἐλαφρὰ καὶ τρέχουν δαιμονισμένα!

Η ΔΙΚΗ

ΤΟΥ 'ΑΛΗΘΕΙΑΣ,-ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

Συνεχίζομεν σήμερον τὰ σύντομα πρακτικὰ ἐν Χαλκίδι. Ὁ κατήγορος κ. Ὑπουργὸς τῆς τῆς δίκης τῆς «Ἀληθείας» Δικαιοσύνης ἀτυχῶς καίτοι αὐτὸς ἦτο ὁ μηνυτὴς καὶ εἶχε καὶ ἐξετασθῆ καὶ ἐνόρκως δὲν προσῆλθεν καὶ προσωπικῶς εἰς τὴν δίκην, ἀγνοοῦμεν διὰ ποίους λόγους ἀποφυγὼν ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἐναντίον ἡμῶν κατηγορίαν καὶ ἐνώπιον τῆς Λαϊκῆς Δικαιοσύνης. Ἐφρόντισεν ἐγκαίρως νὰ προκαλέσῃ ὁ ἴδιος Β. Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ τὸ ὁποῖον τὸν ἀπήλλασσεν τῆς ὑποχρεώσεως νὰ προσέλθῃ καὶ μαρτυρήσῃ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου. Ἀντὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ λοιπὸν ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελεύοντος ἡ ἔνορκος κατάθεσίς του, ἐν ᾗ ὁ κ. Ὑπουργὸς κατέθετεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ καταδιωχθῶσιν ποινικῶς καὶ τιμωρηθῶσιν ἀμφότεροι οἱ κατηγορούμενοι διότι δι' ὅσων ἔγραψαν εἰς τὴν «Ἀλήθειαν» ἐξύβρισαν αὐτὸν τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ ἐμείωσαν τὴν ὑπόληψίν του ὡς Ὑπουργοῦ!

Καὶ ἤδη καλοῦνται ν' ἀπολογηθοῦν οἱ κατηγορούμενοι.

Ἡ ἀπολογία τοῦ κ. Ε. Λαχανοκάρδη

Ὁ Πρόεδος καλεῖ πρῶτον τὸν Διευθυντὴν τῆς «Ἀληθείας» κ. Εὐάγγελον Ν. Λοχανοκάρδην, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει ἀπολογούμενος οὕτω:

«Θὰ ἠυχόμην, κύριοι ἔνορκοι νὰ προσήρχετο κατὰ τὴν δίκην ὁ ἀξιότιμος Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ μηνυτής μου ἵνα ὄχι μόνον ὑπεστήριζεν ἐνώπιον ὑμῶν τὴν ἐναντίον μου κατηγορίαν του ἀλλὰ διὰ νὰ ἐλαμβάνομεν καὶ αὐτὸς καὶ ἐγὼ τὴν εὐχαρίστησεν νὰ κάμωμεν τὴν προσωπικήν μας γνωριμίαν! Διότι αὐτὴ ἡ δίκη παρουσιάζει καὶ τοῦτο τὸ παράδοξον ὅσον καὶ σπάνιον φαινόμενον· ὁ μηνυτὴς νὰ μὴ γνωρίζῃ οὐδὲ κατ' ὄψιν τὸν κατηγορούμενον! Διότι οὐδεμία μετοξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἐμοῦ σχέσις, οὐδὲ κατ' ὄψιν γνωριμία! Ἴσως μάλιστα πρὸ τῆς δίκης ταύτης ὁ Ὑπουργὸς νὰ μὴ ἐγνώριζε οὐδὲ αὐτὸ τὸ μικρόν μου καὶ ἄσημον ὄνομα. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀξιοτίμους δικαστὰς οἱ ὁποῖοι εἶχον τότε μετατεθῆ ἐκ Σύρου καὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐγὼ συνηγόρησα διὰ τῆς «Ἀληθείας» οὐδὲ κατ' ὄψιν ἐγνώριζα καὶ γνωρίζω, καθὼς οὐδὲ αὐτοὶ ἐμέ! Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου δύνασθε κύριοι ἔνορκοι νὰ κρίνετε κατὰ πόσον δι' ὅσων ἔγραψα εἰς τὴν «Ἀλήθειαν» καὶ κατ' ὄνειρον ἀκμὴ ἤθελα νὰ ἐξυβρίσω τὸν κ. Ὑπουργόν, ἢ ἂν τὰ δημοσιευθέντα δὲν ἀπετέλεσαν αὐστηρότατον μὲν ἀλλὰ καὶ δικαιότατον ἔλεγχον τῶν πράξεων τοῦ ὑπευθύνου Ὑπουργοῦ καὶ δὲν ἐπενεύσθησαν ἐξ ἀγνοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, ἤτοι ὑπὲρ τῶν τιμιωτάτων συμφερόντων τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία εἶχε τότε κηρυχθῆ ἐν διωγμῷ, ἡ ὁποία ὅμως ἀποτελεῖ τὴν κρηπῖδα πάσης εὐνομουμένης καὶ ἐλευθέρας πολιτείας.

»Μοῦ ἐστέλλοντο, κύριοι ἔνορκοι, ἐπιστολαὶ καὶ πληροφορίαι ἐκ Σύρου—καὶ ὁ ἀποστέλλων δὲν ἦτο ὁ συγκατηγορούμενος κ. Φίλιππος Ἀδὰμ—δι' ὧν μου κατηγγέλλοντο ὡρισμένα γεγονότα, ὡρισμέναι πράξεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μὲ ὀνόματα μὲ χρονολογίας, μὲ ἐξηγήσεις. Μοῦ κατηγγέλλετο ὅτι ὅλοι οἱ δικασταὶ τῆς Σύρου μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως ἀθρόως ὁμαδὸν εἶχον μετατεθῆ ἐκεῖθεν εἰς διάστημα 1—2 μηνῶν διὰ λόγους κομματικῆς ἐμπαθείας. Καὶ ὁμολογῶ, κύριοι ἔνορκοι ὅτι μὲ κατέπλητξε, ὅτι μ' ἐξήγειρεν αὐτὸ τὸ κομματικὸν σάρωμα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Αἱ πληροφορίαι δὲ ἐκεῖναι προήρχοντο ἀπὸ πρόσωπον ἄξιον πάσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως, ἀπὸ πρόσωπον ἀξιόπιστον, ἐβεβαιοῦντο δὲ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοὺς τόμους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν περιεχόντων τὰς χιλιάδας μετοβολὰς δι' ὧν ἀνεστάτωσε τὸν δικαστικὸν κλάδον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Διαιαιοσύνης τοὺς ἔχω ἐδῶ προσκομίσει κύριοι ἔνορκοι. Ἰδοὺ αὐτοί! (Καὶ ὁ κ. Λαχανοκάρδης δεικνύει τοὺς ἐπὶ τοῦ γραφείου τῶν συνηγόρων τόμους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Αἴσθησις καὶ σύγχρονος ἱλαρότης εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἀκροατήριον). Ἀλλὰ, κύριοι ἔνορκοι, ἡ «Ἀλήθεια» ἦτο ἐφημερὶς ἀνεξάρτητος, λαϊκόν, οὐχὶ κομματικὸν ὄργανον. Εἶχεν ἐκδοθῆ ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένου πολιτικοῦ προγράμματος, προγράμματος, τὸ ὁποῖον σεμνύνομαι ν' ἀναφέρω ὅτι ἐπεκρότησεν τ' ἐπιστολῆς του δημοσιευθείσης εἰς τὸ α'. φύλλον τῆς «Ἀληθείας» αὐτὸς ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ σεμνὴ κορυφὴ τοῦ Δικαστικοῦ μας κλάδου ὁ κ. Δημοσθένης Τσιβανόπουλος. Οὐσία δὲ τοῦ προγράμματος τούτου ἦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰλικρινὴς καὶ αὐστηρὸς καὶ ἀνεξάρτητος ἔλεγχος τῶν πράξεων τῶν κυβερνόντων καὶ πόλεμος ἐξοντώσεως κατὰ τῆς Συναλλαγῆς ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ διὰ νομοθετικῆς ἐπιβολῆς ὡριομένων μεταρριθμίσεων ἐξυγιάνσις ὅλων τῶν κλάδων τῆς Διοικήσεως καὶ χειραφετήσεως αὐτῶν ἀπὸ πάσης πιέσεως καὶ ἐπηρείας κομματικῆς. Ὅταν λοιπὸν τοιαῦτα κομματικὰ ὄργια μοῦ κατηγγέλλοντο ἀπὸ πρόσωπον σοβαρὸν καὶ ἀξιόπιστον, ὅταν ἡ φήμη αὐτῶν ἐπλήρου ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν Σύρου τί ἔπρεπε νὰ πράξῃ μία ἀνεξάρτητος καὶ τιμία ἐφημερίς; Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ σιωπήσῃ; Ἔπρεπε νὰ τὰ κάμῃ πλακάκια; Ὄχι κύριοι ἔνορκοι. *Θὰ ἐπρόδιδα τὴν ἐντολήν μου ὡς τιμίου καὶ ἀνεξαρτήτου δημοσιογράφου καὶ ἡ «Ἀλήθεια» θὰ ἦτο ἀναξία τοῦ τίτλου αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐφημερίδος ἂν ἐσιώτα! Καὶ υἱοθέτησα, κύριοι ἔνορκοι, ὅλα τὰ καταγγελθέντα καὶ τὰ ἐδημοσίευσα ὡς τὰ ἐδημοσίευσα ἀναλαβὼν ἐγὼ ὁ ἴδιος προσωπικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ὅλην τὴν εὐθύνην.*

»Καὶ εἶμαι ἀληθῶς εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανος, κύριοι ἔνορκοι, ὅτι ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος ὁ δημοσιογραφικὸς, ἡ πολεμικὴ ἔστω τῆς «Ἀληθείας ὑπῆρξε γόνιμος εἰς ταχεα καὶ εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Διότι ἐσημείωσε μίαν νίκην σπανίαν ἀληθῶς εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ καὶ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ τῆς Πατρίδος. Διότι ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος ἦτο τόσον δίκαιος καὶ πραγματικὸς ὥστε συνεκίνησε σφοδρότατα ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν, ὁλόκληρος δὲ ὁ τύπος τῆς Πρωτευούσης ἔγραψεν ἐπανειλημμένως ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀποκαλύψεων τῆς «Ἀληθείας». Καὶ ἔχω ἐκεῖ κύριοι ἔνορκοι, ὅλας τὰς ἐφημερίδας εἰς τόμον ὁλόκληρον . . . (οἱ συνήγοροι τὴν στιγμὴν ταύτην ἀναβιβάζουν ἐπὶ τοῦ γραφείου των τὸν ὄγκον τῶν ἐφημερίδων ἐν μέσῳ τῆς καταπλήξεως καὶ τῆς θυμηδίας ὁλοκλήρου τοῦ Δικαστηρίου.

Πρόεδρος. (Πρὸς τοὺς συνηγόρους) μειδιῶν. Παρακαλῶ πάρτε τὰς ἐφημερίδας ἀπ' ἐκεῖ. Ἔκρυψαν τοὺς συνηγόρους καὶ θέλομεν νὰ τοὺς βλέπωμεν (Γέλωτες). (Καὶ αἱ ἐφημερίδες ἀποσυρονται ἀφοῦ ὅμως ἔγινε ἡ *ἐπίδειξις!*)

Λαχανοκάρδης. (κατηγορούμενος) . . . Καὶ ἦτο τόση ἡ ἐξέγερσις τῆς κοινωνίας ἐκ τῶν ἀποκαλύψεων ἐκείνων ὥστε τὸ ζήτημα μετεπηδήσαν ἀπὸ τὰς στήλας τῆς «Ἀληθείας» εἰς τὰς στήλας τοῦ ἄλλου τύπου καὶ ἀνῆλθε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς. Καὶ ἡ Βουλὴ κατηνάλωσεν ὁλοκλήρους συνεδριάσεις εἰς σφοδροτάτας ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ κ. Ὑπουγοῦ τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τοῦ ὁποίου ἀπηυθυνε ὄχι ἓν ἀλλὰ πολλὰ κατηγορητήρια! Καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἠναγκάσθη ν' ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ προσεπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὰς ἀδικαιολογήτους δικαστικὰς μεταβολάς. Δὲν ἠδυνήθη ὅμως ν' ἀρνηθῇ ἓν γεγονὸς καὶ τὸ γεγονὸς ἰοῦτο ἀνεγνώρισε καὶ ὡμολόγησεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ κάμῃ, ὅπως καὶ πράγματι γίνεται κατάχρησιν τοῦ ἀπολύτου δικαιώματος ὅπερ ἔχει νὰ μεταθέτῃ αὐτὸς κατὰ τὸ δοκοῦν ὅσους καὶ ὁποτεδήποτε καὶ οἱουσδήποτε θέλει δικαστάς. Καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ὁποίου θὰ περιορίζῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ Ὑπουργοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καθιεροῦται τὸ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον ἀμετάθετον τῶν δικαστῶν Καὶ τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο ὑπεβλήθη τότε εἰς τὴν Βουλὴν καὶ συζητεῖται ἀκριβῶς αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῆς. *Ἰδοὺ ἡ νίκη τῆς «Ἀληθείας» κύριοι ἔνορκοι, ἡ νίκη τῆς δικαιοσύνης, ἡ νίκη τοῦ λαοῦ.* Διότι μεταξὺ τῶν πρώτων, ἂν μὴ τὸ πάντων πρώτιστον, ἡ «Ἀλήθεια» εἶχεν ἀνακηρύξει εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτῆς τὸ *ἀμετάθετον* τῶν δικαστῶν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἶχεν ἀγωνισθῆ ἐκθύμως. «Καὶ ἀνδριάντα—ἔγραφεν εἰς προηγούμενον τοῦ κατηγορουμένου ἄρθρου—ἡ «Ἀλήθεια» θὰ στήσωμεν εἰς τὸν κ. Βοκοτόπουλον, ἂν παρ' ὅλα τὰ ὑπ' αὐτοῦ τερατουργηθέντα εἰς βάρος τῆς Δικαιοσύνης, εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐπιμείνῃ νὰ ψηφισθῇ τὸ περὶ ἀμεταθέτου τῶν δικαστῶν νομοσχέδιον ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν κατ' ἄλλον τρόπον ἀποκεντρωτικὸν—ὄχι ὡς νῦν κομματικὸν—κανονισμὸν τῆς προαγωγῆς αὐτῶν».

«Κύριοι ἔνορκοι, ἔχω τὴν συνείδησιν ἀναπαυμένην ὅτι ἐξεπλήρωσα τὸ καθῆκον μου ὡς τίμιος εὐσυνείδητος καὶ, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω, ὡς θαρραλέος δημοσιογράφος. Ὅ,τι ἔγραψα τὸ ἔγραψα ἐκ τῆς στερρᾶς πεποιθήσεως ὅτι ἐξυπηρετῶ τὰ τίμια συμφέροντα τῆς Δικαιοσύνης ἤτοι αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, αὐτῆς τῆς Πατρίδος. Σεῖς, οἱ πολῖται τῆς Χαλκίδος, τῆς ὡραίας ταύτης νύμφης τοῦ Εὐρίπου, πολλάκις μέχρι τοῦδε ἐδείξατε πόσον εἶσθε φιλελεύθεροι, πόσον εἶσθε ζηλωταὶ τῶν πολιτικῶν σας ἐλευθεριῶν, πολυτιμωτάτη δὲ ἐγγύησις τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας εἶνε ἡ ἐλευθεροτυπία. Ὁ τύπος, γνωρίζετε καλῶς κύριοι ἔνορκοι εἶνε τὸ στόμα, εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ Λαοῦ, εἶνε τὸ φῶς τῆς ψυχῆς τοῦ Ἔθνους. Σβύσατε αὐτὸ τὸ φῶς καὶ θὰ ἴδητε ποῖον σκότος στυγνὸν θὰ διαχυθῇ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν. *Ἀλλὰ σεῖς δὲν θὰ ἐπιτρέψητε νὰ σβεσθῇ αὐτὸ τὸ φῶς, δὲν θὰ ἐπιτρέψητε νὰ στραγγαλισθῇ ἡ φωνὴ τοῦ ἐλευθέρου τύπου, διότι ἡ φωνὴ αὐτοῦ εἶνε φωνὴ τοῦ ἐλευθέρου Λαοῦ εἶνε φωνὴ ἰδική Σας!*

Ἡ ἀπολογία τοῦ κ. Φ. Ἀδάμ.

Ὁ κ. Φίλιππος Ἀδὰμ ἀπολογεῖται δι' ὀλίγων βεβαιῶν ὅτι οὐδέποτε ἔγραψεν αὐτὸς ἢ ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Λαχανοκάρδην τὰς πληροφορίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐγράφη τὸ κατηγορούμενον ἄρθρον· ὅτι οὐδέποτε ἔκαμε τὸν δημοσιογράφον, διότι οὔτε εἶνε τοιοῦτος οὔτε ἡ ἐργασία του ὡς ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ἐπιτρέπῃ ν' ἀναμιγνύεται εἰς δημοσιογραφικοὺς ἀγῶνας. Βεβαιοῖ ὅτι οὐδεμίαν εἶχε προσωπικὴν ἀφορμὴν, ὡς ἠθέλησε νὰ τοῦ ἀποδώσῃ ἡ κατηγορία, κατὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μεθ' οὗ μάλιστα καὶ συνειργάσθησαν κατὰ τὰς τελευταίας δημ. ἐκλογάς, ἀφοῦ ὁ κ. Ὑπομγὸς ὑπεστήριξε τὸν προϊστάμενόν του (τοῦ κ. Φιλ. Ἀδὰμ τὸν κ. Παππαΐδαμ). Ὅτι τὸν κ. Λαχανοκάρδην τυχαίως ἐγνώρισεν ἓν τινι ξενοδοχείῳ τῶν Ἀθηνῶν ἀλλ' ὅτι οὐδέποτε ἔγραψεν πρὸς αὐτὸν ἀνταποκρίσεις. Δι' ὅλα ταῦτα ἀποροῦν πῶς κατηγορήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου.

Διὰ πληθώραν ὕλης αἱ ἀγορεύσεις τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν συνηγόρων εἰς τὸ προσεχὲς μὲ φωτογραφίας ἀπὸ τὴν δίκην.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Οἱ ἄγγλοι τρῶνε τὴν σταφίδα μας.
Οἱ Ἕλληνες ἐδῶ δὲν θέλουμε νὰ τὴν ξέρουμε.
Ἀλλ' ἡ σταφὶς μᾶς ἐκδικεῖται.
...Τρώγει ὑπουργούς!

—

Ἡ γκλίτσα δηλ. ἡ ποιμαντορικὴ ράβδος τοῦ *Πατριάρχου τῶν Οἰκονομολόγων* τοῦ *Σιμοπούλου αὐτὴν τὴν φορὰν τὸν ἐπρόδωκε! Ἦτο καμωμένη ἀπὸ κούτσουρο σταφίδος!*

—

Νὰ τρώγῃ ἄρα γε πουδίγκα μὲ σταφίδα ὁ κ. Σιμόπουλος; Ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτὴν τὴν φορὰν τὴν ἔφαγε!

—

Ὡρισμένως ὁ κ. Σιμοπουλος τὴν παθαίνει ἀπὸ τὰ ἀθωότερα πράγματα τοῦ κόσμου, τὰ... φρούτα! Καὶ ἐξηγούμεθα. Τότε μὲ τὸ λαχεῖον τοῦ Στόλου τὸν ἔφαγε ὁ Καρυδιᾶς (τῆς μακαρίτισσας Βιομηχανικῆς) τώρα τὸν τρώγει ἡ Σταφίδα!

—

Κύριε τέως ὑπουργέ!.. Ὁ... Γούναρης σᾶς γυρεύει! Ὁ ὁποῖος ἀληθῶς ἐτίναξε τὴν γουνα— καὶ ἔχει μίαν ρωσσικὴν θαυμασίαν ὡς λέγεται!— τοῦ κ. Σιμοπούλου!

—

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Τὸ γκαρσόνι πρὸς τὸν κ. Γούναρην πονηρῶς μειδιῶν.

— Καὶ ὀλίγη... Σιμόπουλο.. κύριε Γούναρη;

— Θὰ προτιμοῦσα τώρα... ὀλίγο βο-Κοτόπουλο!

—

Εἰς τὸ Σχολεῖον.

— Τί ἐστὶ παρένθεσις;

— Σταφιδικὸν δεῖπνον ἀξίας 500,000 χιλιάδων δραχμῶν τοῦ ὁποίου τὰ ἔξοδα ἐπλήρωσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

—

Κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Σιμοπούλου εἰς τὰ σχολεῖα εἰσάγεται νέα γραμματικὴ ἧς συγγραφεὺς ὁ κ. Θεοτόκης, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι θὰ διαβάζουν:

Κόμματα, τρικλοποδιὲς ἤτοι παρενθέσεις.

—

Ὁ Πατριάρχης τῶν οἰκονομολόγων οὐδέποτε ἄλλοτε ἤκουσε τόσον ὤμορφον καὶ τεχνικὸ θεοτόκιον! Τόσον προώδευσε ἡ ψαλτική... εἰς τὴν Βουλήν!

—

Τρεῖς χωροφύλακες πρὸς καμμιὰ **πεντακοσαριὰ κάρρα** *τρέχοντα ἀφηνιασμένα.*

— Ἐ, ποῦ τρέχετε ἔτσι;

— Πάμε στὴ Βουλὴ νὰ πάρουμε τὸν... Σιμόπουλο...

— Περιντὸν φεύγει μὲ αὐτοκίνητον.

Η ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Ν. Καλλισπέρης λαβὼν τὸν λογον εἶπε τὰ ἑξῆς ἀληθῶς ὡραῖα.

«Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην τοῦ δημοτικοῦ ἡμῶν συμβουλίου, πρώτην ἀπὸ τῶν γάμων τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου, νομίζω προσῆκον νὰ μὴ παρέλθῃ ἀμνημόνευτος ἡ ἀπόκτησις εὐγενοῦς ἀστῆς ἐν τῇ εὐγενεστάτῃ πόλει, ἧς ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἴμεθα ἡ δημοτικὴ Ἀρχή.

«Ἦτο φυσικὸν ὁ ἑλληνικὸς λαός, μάλιστα δὲ ὁ λαὸς τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ᾗ ἀπὸ τοῦ Θησέως προήχθη ἡ ἐλευθερία τῆς πολιτικῆς πίστεως σὺν τῇ ἰσότητι τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, νὰ δεχθῇ τοσοῦτον ἀσπασίως κόρην τῆς φιλελευθέρου καὶ δημοκρατικῆς Γαλλίας.

«Συντρέχει ὅμως καὶ ἕτερος λόγος ἵνα ὁ Ἀθηναϊκὸς λαὸς λούσῃ μὲ τόσην ἀγάπην μὲ ὅσον γλυκὺ φῶς ὁ ἥλιος καὶ χαρμονὴν ὁ οὐρανὸς τὴν χαριτωμένην νύμφην τοῦ βασιλέως. Ἐγίνωσκεν ὅτι εἶνε βλαστὸς τοῦ μεγάλου οἰκογενειακοῦ δένδρου τοῦ Βοναπάρτου οὗτινος εἷς κλῶνος ὑψώθη ὅσον ἡ κορυφὴ τοῦ Ταϋγέτου, ὃν εἶχεν ἀρχικὴν πατρίδα.

«Περὶ πλέον εἶνε διεγγονος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος Λουκιανοῦ, μείναντος πιστοῦ εἰς τὰ δημοκρατικὰ δεδογμένα, μόνου ἐκ τῆς οἰκογενείας ἁπάσης μείναντος ἄνευ στέμματος, παριδόντος δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἐπινοηθέντα τότε τίτλον τῆς αὐτοκρατορικῆς ὑψηλότητος.

«Ὑπὸ τὰς ἱστορικὰς ταύτας συνθήκας, αἵτινες διέθεσαν εὐφροσύνως τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ θὰ ζήσῃ ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἡ νέα νύμφη υοῦ ἄνακτος, καθ' ὅσον μάλιστα δι' ἐξαιρετικῆς πεποιικισμένη μορφώσεως παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἔχῃ λεπτὴν τὴν ἀντίληψιν τῶν ὑποχρεώσεων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα.

«Παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἀνδρὸς τῶν γραμμάτων, θὰ ἐδιδάχθη βεβαίως ἐκεῖνο ὅπερ καὶ αἱ λοιπαὶ νύμφαι τοῦ Βασιλέως δὲν δύνανται ν' ἀγνοοῦν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἐβλάστησε μόνον ἡ πατριαρχικὴ βασιλεία, ἧς ἐλάχιστα ἀπέχει ἡ συνταγματικὴ καὶ τῆς ὁποίας κύριος χαρακτὴρ ἡ ἁπλότης τοῦ βίου τόσον τῶν ἀνδρῶν ὅσον καὶ τῶν γυναικῶν τοῦ βασιλεύοντος οἴκου, ἐξ ἧς ἁπλότητος ἐγεννήθησαν ἑκάστοτε καὶ θὰ γεννῶνται τὰ γενναιότατα τῶν αἰσθημάτων, ὑπὲρ πάντα δὲ ἡ φιλοπατρία ἥτις ἐκρήμνισε μίαν Ἄγλαυρον ἀπὸ τῶν βράχων τῆς Ἀκροπόλεως ἵνα ἐξαγοράσῃ μὲ τὸ αἷμα αὐτῆς κατὰ τὸν χρησμὸν τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος καὶ ἔστησεν ἕνα βωμὸν ἐν Αὐλίδι, ὅπου αὐτὸς ὁ ἄναξ πατὴρ ὡς ἱερεὺς ἔθυσε τὴν Ἰφιγένειαν μελλοθάνατον νύμφην, ἵνα εὐοδωθῇ ἡ στρατεία δι' ἧς ὑπὸ ἡγεμόνα τὸν ἴδιον ἔμελλε νὰ ἀνορθωθῇ ἡ κριθεῖσα τότε ὡς προσβεβλημένη Ἑλληνικὴ τιμή.»

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ—ΚΡΙΣΕΙΣ—ΣΧΟΛΙΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ... ΚΩμΩΔΙΑ

Μεγάλη καταστροφὴ ἐπῆλθεν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ σύμπαν τὸ Ἑλληνικόν! Ἡ παραίτησις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σ. Σιμοπούλου, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ἀπόλλυται! Εἶνε πασίγνωστοι αἱ περιστάσεις καὶ τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ἐξεβίασαν τὸν κ. Σιμόπουλον μετ' ἀφάτου θλίψεως καὶ ἀπαρηγόρητον νὰ παραιτηθῇ. Τὸ ζήτημα τῶν περιφήμων χρηματικῶν ἐγγυήσεων τῆς Ἐνταίας καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν διεχειρίσθη τὸ ζήτημα, ὁ ὁποῖος ἐθεωρήθη ἀνειλικρινὴς καὶ πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ σταφιδικοῦ κόσμου καὶ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς ὅλης Κυβερνήσεως. Ἡ περίφημος παρένθεσις τῆς Συμβάσεως, δι' ἧς ἐπιτρέπετο εἰς τὴν Ἑταιρίαν νὰ καρπωθῇ περὶ 1 1)2 ἑκατ. εἶχεν ἀποκρουσθῆ ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ καὶ ὅμως ἐφιγουράριζεν εἰς τὴν Σύμβασιν ἐκ λάθους . . . ἀντιγραφικοῦ! Κατόπιν τῆς ψηφοφορίας, ἡ ὁποία ἔγινε εἰς τὴν Βουλὴν, καθ' ἣν πλέον τῶν 20 κυβερνητικῶν βουλευτῶν παν ηγυρικῶς ἀπεδοκίμασαν τὸν κ. Σιμόπουλον ἢ καταψηφίσαντες ἢ ἀποχωρήσαντες, τοῦ κ. Θεοτόκη χωρίσαντος τὴν ἰδίαν του εὐθύνην καὶ ἀφήσαντος ἐκτεθειμένον τὸν κ. τέως Ὑπουργὸν, ὁ κ. Σιμόπουλος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ τοιοῦτος. Καὶ ἠναγκάσθη ἑκὼν ἄκων ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη νὰ παραιτηθῇ. Προσωρινῶς τὸν κ. Σιμόμουλον θ' ἀντικαταστήσῃ ὁ κ. Καλογερόπουλος.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς διεκόπησαν.

★ Ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθεῖ ἀκόμα ἐπὶ πολὺ ὁ θόρυβος περὶ τὸ ὄνομα τοῦ γάλλου ναυάρχου Φουρνιὲ ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις ὑποβάλλῃ τὰ σχετικὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ἄγνωστον ἀκόμη πῶς μαγειρεύονται. Δὲν διετυπώθη ὅμως μέχρι σήμερον μία γνώμη, ἓν παράπονον, ἡ ὁποία βασιλεύει εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰ σχόλια τῆς πλειονότητος τῶν Ναυτικῶν μας κύκλων. Διατὶ δὲν καλοῦν νὰ ὀργανώσῃ τὸν στόλον ἕνα Γερμανὸν ἢ Ἄγγλον ἢ Αὐστριακὸν ἢ καὶ Γιαπωνέζον ἀξιωματικόν, ἀλλὰ πάλιν Γάλλον; Δὲν ἐδοκιμάσαμεν ἄλλοτε τοὺς Γάλλους; Δὲν εἶχο-

ΝΕΟΝ ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

DORÉE

Διευθυντὴς: **Ν. ΠΛΕΣΣΑΣ**

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡΙΘ. 4.

(Πλησίον Ἀνακτόρων)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ,,ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ,,

μεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Λεζέν ; Διατί πάλιν νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰς Γαλλικὰς μεθόδους, εἰς τὰ γαλλικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα ὑπολείπονται καὶ τῶν Ἀγγλικῶν καὶ αὐτῶν τῶν Γερμανικῶν ; Ἔπειτα διατί τὰ νέα πλοῖα νὰ κατασκευασθοῦν εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου θὰ στοιχίσουν πολὺ ἀκριβά, καὶ ὄχι εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου θὰ στοιχίσουν πολὺ φθηνότερα ;

Μεγίστην αἴσθησιν ἡ ὑπὸ διακεκριμένου ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ, τοῦ κ. Λ. Τσουκαλᾶ, ὡς ἐμάθομεν, δημοσιεύει ναυτικὰς μελέτας ἐν τῷ «Σκρίπ» δι' ἧς ἀποδεικνύεται τὸ ὅλως ἀσύμφορον τοῦ προγράμματος τοῦ Φουρνιέ. Ἐπὶ τῆς μελέτης ταύτης θὰ ἐπανέλθωμεν.

★ Σχετικῶς μὲ τὴν ναυπήγησιν νέων πλοίων πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Βρατσάνος ἐξεπόνησε μελέτην διὰ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύει ὅτι δυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν τρία θωρηκτὰ πρώτης τάξεως 12,000 τόν. ἀντὶ μόνον 42 ἑκατ. δρ.

★ Περὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου κ. Βουδούρη πληροφορούμεθα εὐχαρίστως παρ' ἀξιματικῶν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἀπήλλαξε τὰ συνεργεῖα τοῦ Ναυστάθμου παντὸς ἀργομίσθου προσωπικοῦ καὶ ὅτι ἡ μεγαλειτέρα φειδὼ παρατηρεῖται εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν. Ἐπὶ τῶν προκατόχων διευθυντῶν ἦσαν καὶ 500 ἀκόμη ἀργόμισθοι τεχνῖται· τώρα μᾶς βεβκιοῦ, οὐδὲ εἷς ! Ἦσαν μόνον ἀργόμισθοι... *μάγειροι* φοιτηταὶ εἰς τὰ διάφορα ὅμως πλοῖα, ὄχι εἰς τὸν Ναύσταθμον ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐπαύθησαν κατόπιν τοῦ ἐν τῇ Βουλῇ θορύβου !

★ Καὶ αὐτὸ ἀκόμη ναυτικόν! Διατὶ ἀπὸ τοῦδε νὰ μὴ μεταφερθῇ εἰς Χαλκίδα ἡ ὑποβρύχιος ἄμυνα καὶ τὰ ἀντιτορπιλλικά ; Νὰ μεταφερθῇ δὲ εἰς Σαλαμῖνα τὸ ἐν Πόρῳ προγυμναστήριον ; Ἐρωτᾶται ἀπὸ πλείστους ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι προτιμοῦν τὴν Χαλκίδα ὡς τόπον ὑπηρεσίας καὶ πόλιν διαμονῆς ἀπὸ τὴν Σαλαμῖνα ! Καὶ πολὺ σωστά.

★ Ἡ Ἑβδομὰς αὕτη δὲν ὑπῆρξε μόνον γόνιμος εἰς πολιτικὰς καὶ ὑπουργικὰς συγκινήσεις ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ εἰς χύσιν αἵματος. Φόνοι, αὐτοκτονίαι, οἰκογενειακὰ δράματα καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ὁ Στυλιανὸς Ρουμελιώτης ἐφόνευσε διὰ μαχαίρας τὸν μεγαλείτερον ἀδελφόν του ἔγγαμον Ἰωάννην ὀνόματι διότι οὗτος παρεκτρεπόμενον ἐκεῖνον τὸν ἐπέπληττε. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὠδείου «Ἀκταῖον» Καπερώνης ἐφόνευσεν ἐν συμπλοκῇ διὰ μίαν ἀοιδὸν διὰ περιστρόφου τὸν ὀδοντοϊατρὸν Μποσινάκην.—Ὁ 23ὴς νέος Ἐρρῖκος Πιτσιλῆς ηὐτοκτόνησεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀπόλλων» δι' οἰκογενειακοὺς λόγους.—Ἕνεκεν δὲ χρονίου νοσήματος ηὐτοκτόνησεν ἐν Πειραιεῖ ὁ Φρειδερ. Μελισσινὸς ὑπάλληλος ἀτμοπλ. πρακτορείου.—Ὁ δὲ ἐκ Πατρῶν φαρμακοποιὸς Ἰω. Μαυροκέφαλος ἐν μέσῃ ὁδῷ Σταδίου συναντήσας τὴν σύζυγόν του Οὐρανίαν, ἡ ὁποία εἶχεν ἐγκαταλείψει αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα των ἵνα ἀκολουθήσῃ ἐδῶ τὸν ἐραστήν της ἀφοῦ τὴν ἐρράπισε τὴν ἐτραυμάτισε τετράκις διὰ μαχαίρας ἐλαφρῶς καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν μὴ συλληφθείς.— Ἐπίσης ὁ Ἰταλὸς Μπαλτατζὶ εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον εἰς τὸν ἠλεκτρικὸν μὴ προφθάσας ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ τραῖνον καὶ συμπιεσθεὶς ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ σταθμοῦ.—Τὴν ἰδίαν σχεδὸν ὥραν μία σφαῖρα ἄγνωστον πόθεν ριφθεῖσα κατεθρυμμάτισε τὴν ὕαλον βαγονίου α'. θέσεως ἐνσπείρασαν τὸν πανικὸν εἰς τοὺς ἐπιβάτας.

★ Ἡ Σύγκλητος κατόπιν σφοδρᾶς συζητήσεως ἀπεδέχθη τὸ κληροδότημα Σεβαστοπούλου.

★ Ὁ δολοφόνος τοῦ Σαράφωφ Πανίτσας εἰσήλασεν εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ κεφαλῆς μεγάλης συμμορίας.

★ Ὁ Κοπάστις Ἐφένδης διωρίσθη νέος διοικητὴς τῆς Σάμου.

★ Τὰ Πατριαρχεῖα διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως εἰς τὴν Πύλην κατὰ τῆς εἰς Πέραν μεταφορᾶς τῆς ἐν Κων)πόλει Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας.

★ Ὁ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτής μας κ. Γρυπάρης ἔκαμεν ἐντόνους παραστάσεις πρὸς τὴν Πύλην διὰ τὴν συμπεριφορὰν τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν πρὸς τὸν ἐν Σέρραις ὑποπρόξενον κ. Γρυπάρην.

★ Ὁ Τολστόη πεσὼν ἐκ τοῦ ἵππου του ἔπαθε σοβαρὰς θλάσεις.

★ Εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Ρώμης ἐπῆλθεν ἔκρηξις φωταερίου, ἐξ ἧς ἐτραυματίσθησαν περὶ τὰ 15 πρόσωπα.

★ Τὴν Τετάρτην ἐγένετο ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ 109η κλήρωσις τοῦ ἐξ 60.000.000 φρ. δανείου αὐτῆς. Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην ἐξήχθησαν οἱ ἑξῆς ἐννέα ἀριθ.

1ος	ὁ ἀριθ.	102,798	κερδίζων	Δραχ.	70,000
2ος	»	147,467	»	»	10,000
3ος	»	31,325	»	»	2,500
4ος	»	42,619	»	»	2,500
5ος	»	6,612	»	»	1,000
6ος	»	37,221	»	»	1,000
7ος	»	168,591	»	»	1,000
8ος	»	82,940	»	»	1,000
9ος	»	33,407	»	»	1,000

★ Ἐπανῆλθεν προχθὲς ἐκ τοῦ εἰς Ἰταλίαν ταξειδίου τὸ πριγκιπικὸν ζεῦγος τῶν Νεονύμφων.

★ Ἐπίσης χάριν τῶν ἑορτῶν ἦλθεν ἐκ Χανίων ὁ Ὕπατος ἁρμοστὴς κ. Ζαΐμης.

★ Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου Μοντενέγκρο ἐν Πειραιεῖ ἐπῆλθεν προχθὲς ἔκρηξις φυσιγγίων καὶ ἄλλων ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν συσκευασμέναι ἐντὸς ταχυδρομ. σάκκων, κομισθέντων διὰ τῆς «Ἰσμαηλίας» ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ προωρισμέναι διὰ τὴν Κ)πολιν. Ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἐτραυματίσθησαν δύο ναῦται, τὸ πλοῖον ἀνέβαλεν τὴν ἀναχώρησίν του ὡς ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων.

—ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
—ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΕΒ. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Εἴμεθα λοιπὸν εἰς τὴν χώραν τῶν Κάφρων ἢ εἰς τὴν Οὐγκάνδην τῆς Ἀφρικῆς ἢ δὲν ἠξεύρομεν εἰς ποῖον ἄλλο ἀπρόσιτον μέρος τῆς ἡλιολούστου ἀλλὰ «Σκοτεινῆς Ἠπείρου»— τὴν ὁποίαν ὅμως διατρέχοντες νὰ φωτίσουν προσπαθοῦν φανατικοὶ ἱεραπόστολοι,— ἐδῶ ἐν μέσαις Ἀθήναις καὶ εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν ὥστε ὁλόκληρος Κοινότης Χριστιανῶν. ὥστε 700 ψυχαὶ Ἑλλήνων ὀρθοδόξων νὰ κινδυνεύουν νὰ μὴ ἑορτάσουν τὰ Χριστούγεννα, νὰ μείνουν ἀλειτούργητοι κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἑορτήν, ἡ ἐκκλησία των νὰ μείνῃ πενθίμως κλειστὴ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς χαρᾶς καὶ ὁ κώδων αὐτῆς νὰ μὴ σημάνῃ χαρμόσυνα ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς ἀγγέλλων τὸ κοσμοσωτήριον γεγονὸς τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ;

Ἡ Κοινότης αὐτὴ εἶνε ἡ τοῦ χωρίου Στόμιον τῆς Κορινθίας. Γνωρίζει καὶ ὁ Σεβασμ. Κορινθίας, γνωρίζει καὶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης ὅτι ἡ Κοινότης αὐτὴ ἔχει ἐπαναστατήσει κυριολεκτικῶς κατὰ ἑνὸς ῥασοφόρου ὄντος, στιγματισθέντος καὶ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς ἀνιέρου, τῆς ἀσέμνου διαγωγῆς του, ὡς κατ' ἐξοχὴν ὑβριστοῦ τῶν Θείων, εἰς ὃν τὴν διακονίαν εἶχε κακῇ τῇ μοίρᾳ ταχθῇ. Οἱ κάτοικοι τοῦ Στομίου δὲν θέλουν οὔτε νὰ τὸν βλέπουν ζωγραφιστόν. Ἡ ἐκκλησία του εἶνε κλειστὴ ἀπὸ 9 μηνῶν. Οἱ νεκροί των μένουν ἄταφοι ἐπὶ 2 καὶ 3 ἡμέρας, ἕως ὅτου ἀπὸ γειτονικὸν χωρίον ἔλθῃ ἄλλος ἱερεύς. Καὶ ὅμως αὐτὸς ὁ διὰ λαϊκῆς βοῆς καθαιρεθεὶς παπᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ κρατῆται ἐκεῖ ἀκόμη πρὸς μέγα σκάνδαλον καὶ ποὸς ἀνόσιον ἐμπαιγμὸν θείων καὶ ἀνθρωπίνων. Ἀλλὰ σήμερον παραμοναὶ Χριστουγέννων. Καὶ οἱ Χριστιανοὶ αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν μωρίαν νὰ ζητοῦν ἐνάρετον ἱερέα κινδυνεύουν ὦ Σεβασμιώτατοι νὰ μὴ κοινωνήσουν, νὰ μὴ λειτουργηθοῦν τὰ Χριστούγεννα. Μόνοι αὐτοὶ ἐξ ὅλων τῶν Χριστιανῶν τοῦ κόσμου ! Φαντάζεσθε τὸ μέγεθος τοῦ σκανδάλου καὶ τὸ μέγεθος τοῦ πραξικοπήματος ; Καὶ δύνασθε ὑμεῖς ν' ἀναλάβετε τὴν εὐθύνην ἑνὸς τοιούτου πραξικοπήματος κατὰ τῆς συνειδήσεως τόσων Χριστιανικῶν ψυχῶν κατ' αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας ; Ἡ Κοινότης καὶ ἀπεσταλμένον ἔστειλε τὸν κ. Χρ. Ῥάϊκον εἰς Ἀθήνας ἵνα καὶ προφορικῶς παραστήσῃ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἀποστολῆς ἑνὸς ἄλλου ἱερέως χάριν τοὐλάχιστον τῶν ἑορτῶν. Δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης θὰ κωφεύσῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ποιμνίου του. Δὲν δυνάμεθα νὰ διανοηθῶμεν ὅτι ὁ Σεβ. Κορινθίας θ' ἀνεχθῇ ὥστε μία Κοινότης τῆς περιφερείας του νὰ μείνῃ χωρὶς ἐκκλησίαν τὰ Χριστούγεννα ! Θὰ παρέβαινον τὴν θείαν των ἐντολήν. Ἀλλὰ δὲν τολμῶμεν οὐδὲ πρὸς στιγμὴν νὰ φαντασθῶμεν τοὺς Σεβασμ. ἱεράρχας παραβάτας τῆς ἐντολῆς των καὶ προκαλοῦντας σκάνδαλον καὶ τριχυμίαν τῶν ψυχῶν 700 Χριστιανῶν τῆν ἡμέραν τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ γαλήνης ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ Σωτῆρος. Ἀποστείλατε ἄνευ ἀναβολῆς ἱερέα εἰς τὸ Στόμιον, ἵνα εἶσθε πάντοτε οἱ καλοὶ ποιμένες !

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Σήμερον Κυριακὴν 5)2 μ. μ. ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ μουσικοῦ Συλλόγου «Ἁρμοσία» δίδεται συναυλία μὲ ὀνομαστῶν μουσουργῶν συνθέσεις, ἐκτελεσθησομένη ὑπὸ τῶν Δεσποινίδων Οὐραν. Ἀγγελοπούλου, κλειδοκύμβαλον, Σμαράγδα, Γεννάδη ᾆσμα, τῶν Κυριῶν: Α. Θεοδωροπούλου, Ε. Χωραφᾶ, συνοδεᾳ κλειδοκυμβάλου, καὶ τῶν κυρίων Ν. Παπαγεωρίου, πλαγίαυλος, Χωραφᾶ βιολίον· τῇ συμπράξει τῶν Κυρίων Ρ. Γαϊδεμβέρερ, βιολοντσέλλου, Γ. Οἰκονομίδου, βιολίον, Α. Οἰκονομίδου βιόλα.

Τὴν δευτέραν δὲ ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ὑπὸ τοῦ πλαγιαυλιστοῦ διδασκάλου ἐν τῷ Ὠδείῳ κ. Καλλιγέρη δίδεται συναυλία τῇ συμπράξει τῶν δεσποινίδων Ε. Καμπανάκη (ᾆσμα) Θαλ. Πανιᾶ καὶ τῶν κ. Χωραφᾶ, Γαϊδεμβέργερ, Παπαγεωργίου Γ. καὶ Φ. Οἰκονομίδου.

Δ.

BAZAR

Εἶνε τὸ Κατάστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προτιμοῦν αἱ οἰκογένειαι, εὑρίσκουσαι ἐν τούτῳ ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς ἤτοι φοντὰν, πτὶ φοὺρ, Καραμελλὲ, φρουῦ γλασσέ, Κὲκ, γκατὼ ροὺς κλπ. ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν ἐδωδίμων, ἀποικιακῶν, κονσερβῶν κλ. εἰδῶν τουαλέττας ἤτοι σαπώνων ἀρωματικῶν, κολωνιῶν, πουδρῶν κλ. καὶ πολλὰ ἄλλα ψιλικὰ χρήσιμα εἰς τὰς οἰκογενείας. Ἀπάντων ἡ ποιότης εἶνε πρώτης ἐκλογῆς καὶ πωλοῦνται πάντοτε φθηνότερα ὅλων τῶν ἄλλων Καταστημάτων διότι λόγῳ τῶν εὐθυνοτέρων ἐξόδων του καὶ τῆς μεγάλης συλλογῆς εἶνε εἰς θέσιν ἐπιδιῶκον τὴν μεγάλην κατανάλωσιν νὰ κάμνῃ κτὶ μικροτέρας τιμάς. Ἐν τῇ Στοᾷ Ἀρσακείου.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΕΝ ΚΑΪΡΩ.

ΕΜΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ & Σια

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν παντοπωλῶν πωλοῦσι τὸ κοινὸν σπίρτο τοῦ καμινέτου χρωματισμένον καὶ βαθμῶν 75ο—80ο ὡς οἰνόπνευμα ἐκ σταφίδος βαθμῶν 95ο—96, γνωρίζομεν τοῖς κ. κ. καταναλωταῖς κάτωθι τὰ ἐν Ἀθήναις ἀνεγνωρισμένα ἡμῶν Πρατήρια καὶ ἐρωτῶμεν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτου τὴν προσοχήν των, καθότι ἐκτὸς ὅτι τὸ ἄνω οἰνόπνευμα δὲν ἀποδίδει τὸ λαμπρὸν τοῦ ἐκ σταφίδος οἰνοπνεύματος φῶς, καταστρέφει ΤΕΛΕΙΩΣ καὶ τοὺς μηχανισμούς:

Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου καὶ Ἀνθ. Γαζῆ Κεντρικὴ Ἀποθήκη
» *Σόλωνος καὶ Ἱπποκράτους Νεάπολις*
» *Κυνοσάργους παραπλεύρως παραρτήματος Ταχυδρομείου Κολωνάκι.*
» *Κολωνοῦ καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Μεταξουργεῖον.*
» *Χαλκοκονδύλη ἀρ. 30 Σταθμὸς Λαυρίου.*
» *Κυδαθηναίων 17 ἔναντι Σωτῆρος Πλάκα.*
» *Ἑρμοῦ Μοναστηράκι ἀρ. 36.*
» *Πειραιῶς (11 ;).*
» *Πλατεῖα Ἐξαρχείων Δημ. Μητσόπουλος*
» *Πατησίων Ἅγιον Λουκᾶν.*

Ο ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩ. ΠΟΝΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΣ

συνιστώμενος ὑπὸ τῶν 164 τελειοποιηθέντων ὑπ' αὐτοῦ διπλογράφων, δέχεται μαθητὰς πρὸς ἐκμάθησιν τῆς διπλογραφίας καὶ ἐμπορικῆς ἀριθμητικῆς ἐντὸς 30 μαθημάτων.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΕ

ἐκκαθαρίσεις πτωχεύσεων, ἑταιρικῶν λογαριασμῶν, σωματείων, τὴν τήρησιν βιβλίων διπλογραφικῶς μὲ ὥρας, τὴν μετατροπὴν ἁπλογραφικῶν βιβλίων εἰς διπλογραφικὰ καὶ πᾶσαν λογιστικὴν ἄλλην ἐργασίαν. Προσέτι διαθέτει ἀπὸ 9—12, ἤτοι 3 ὥρας πρωϊνάς, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν οἱουδήποτε γραφείου ἢ ἐργοστασίου ἔχοντος μεγάλην ἐργασίαν.

Πληροφορίαι: Πειραιεὺς Μακρᾶς Στοᾶς 56, Καπνεμπορεῖον Ἐλευθ. Ἀγαθοκλῆ. Ἀθῆναι Αἰόλου 162, χαρτοπωλεῖον Ἰω. Γιαννουλοπούλου.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν ὥραν 7 μ. μ. διὰ *Λαύριον, Ἀλιβέριον, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Τρίτην ὥραν 7 μ.μ. διὰ *Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον, Θεσσαλονίκην*

Τρίτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ *Μονεμβασίαν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.*

Πέμπτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ *Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.*

Σάββατον ὥραν 7 μ.μ. διὰ *Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Κυριακὴν ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς **κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.**

Κυριακὴν ὥραν 8 μ. μ. διὰ *Σύρον, Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.*

Πρακτορεῖα. *Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252.— Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.*

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μὲ προκαταβολὴν Δραχ. 15.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

4 1/4 %

ΔΑΜΑΛΙΣ

Διεύθυνσις

Τηλεγραφικὴ καὶ Ταχυδρομικὴ

ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ

Κολοκυνθοῦν—Ἀθήνας